

**CONVENIO ENTRE EL GOBIERNO DE LOS ESTADOS UNIDOS
MEXICANOS Y EL GOBIERNO DE LA REPÚBLICA DE LETONIA PARA
EVITAR LA DOBLE IMPOSICIÓN Y PREVENIR LA EVASIÓN FISCAL
EN MATERIA DE IMPUESTOS SOBRE LA RENTA**

El Gobierno de los Estados Unidos Mexicanos y el Gobierno de la República de Letonia,

DESEANDO concluir un Convenio para evitar la doble imposición y prevenir la evasión fiscal en materia de impuestos sobre la renta,

Han acordado lo siguiente:

ARTÍCULO 1
Ámbito Subjetivo

El presente Convenio se aplica a las personas residentes de uno o de ambos Estados Contratantes.

ARTÍCULO 2
Impuestos Comprendidos

1. El presente Convenio se aplicará a los impuestos sobre la renta exigibles por cada uno de los Estados Contratantes, cualquiera que sea el sistema de su exacción.

2. Se considerarán impuestos sobre la renta todos los que graven la totalidad de la renta o cualquier elemento de la misma, incluidos los impuestos sobre las ganancias derivadas de la enajenación de bienes muebles o inmuebles.

3. Los impuestos existentes a los que se aplica el Convenio son en particular:

a) en Letonia:

- (i) el impuesto sobre la renta de empresas (*uznemumu ienakuma nodoklis*);
- (ii) el impuesto sobre la renta personal (*iedzivotaju ienakuma nodoklis*);

(en adelante denominados el "impuesto letón");

b) en México:

- (i) el impuesto sobre la renta federal;
- (ii) el impuesto empresarial a tasa única;

(en adelante denominados el "impuesto mexicano").

4. El Convenio se aplicará igualmente a los impuestos de naturaleza idéntica o substancialmente similares que se establezcan con posterioridad a la fecha de la firma del mismo y que se añadan a los actuales o les sustituyan. Las autoridades competentes de los Estados Contratantes se comunicarán mutuamente las modificaciones significativas que se hayan introducido en sus respectivas legislaciones fiscales.

ARTÍCULO 3

Definiciones Generales

1. Para los efectos del presente Convenio, a menos que de su contexto se infiera una interpretación diferente:

- a) el término "Letonia" significa la República de Letonia y, empleado en un sentido geográfico, significa el territorio de la República de Letonia y cualquier otra área adyacente a las aguas territoriales de la República de Letonia dentro de las cuales, de conformidad con las leyes de Letonia y de acuerdo al derecho internacional, los derechos de Letonia pueden ser ejercidos con respecto al fondo marino, su subsuelo y sus recursos naturales;
- b) el término "México" significa los Estados Unidos Mexicanos; empleado en un sentido geográfico comprende el territorio de los Estados Unidos Mexicanos, así como las partes integrantes de la Federación; las islas, incluyendo los arrecifes y los cayos en los mares adyacentes; las islas de Guadalupe y Revillagigedo; la plataforma continental y el fondo marino y los zócalos submarinos de las islas, cayos y arrecifes; las aguas de los mares territoriales y las marítimas interiores y más allá de las mismas, las áreas sobre las cuales, de conformidad con el derecho internacional, México puede ejercer derechos soberanos de exploración y explotación de los recursos naturales del fondo marino, subsuelo y las aguas suprayacentes; y el espacio aéreo situado sobre el territorio nacional, en la extensión y bajo las condiciones establecidas por el derecho internacional;
- c) las expresiones "un Estado Contratante" y "el otro Estado Contratante" significan México o Letonia, según lo requiera el contexto;
- d) el término "persona" incluye una persona física, una sociedad o cualquier otra agrupación de personas;
- e) el término "sociedad" significa cualquier persona jurídica o cualquier entidad que se considere como persona jurídica para efectos impositivos;
- f) las expresiones "empresa de un Estado Contratante" y "empresa del otro Estados Contratante" significan, respectivamente, una empresa explotada por un residente de un Estado Contratante y una empresa explotada por un residente del otro Estado Contratante;
- g) la expresión "tráfico internacional" significa todo transporte efectuado por un buque o aeronave explotado por una empresa de un Estado Contratante, salvo cuando el buque o aeronave se explote únicamente entre lugares situados en el otro Estado Contratante;

- h) la expresión "autoridad competente" significa:
 - (i) en Letonia, el Ministerio de Finanzas o su representante autorizado;
 - (ii) en México, la Secretaría de Hacienda y Crédito Público;
- i) el término "nacional" significa:
 - (i) toda persona física que posea la nacionalidad de un Estado Contratante; y
 - (ii) toda persona jurídica, sociedad de personas o asociación constituida conforme a la legislación vigente en un Estado Contratante.

2. Para la aplicación del Convenio en cualquier momento por un Estado Contratante, cualquier término no definido en el mismo tendrá, a menos que de su contexto se infiera una interpretación diferente, el significado que en ese momento le atribuya la legislación de ese Estado para los efectos de los impuestos que son objeto del Convenio, prevaleciendo el significado atribuido por la legislación fiscal aplicable de ese Estado sobre el significado otorgado a dicho término de conformidad con otras leyes de ese Estado.

ARTÍCULO 4

Residente

1. Para los efectos del presente Convenio, la expresión "residente de un Estado Contratante" significa toda persona que, en virtud de la legislación de ese Estado, esté sujeta a imposición en el mismo por razón de su domicilio, residencia, sede de dirección, lugar de constitución, o cualquier otro criterio de naturaleza análoga, y también incluye a ese Estado y cualquier subdivisión política o entidad local del mismo. Sin embargo, esta expresión no incluye a cualquier persona que esté sujeta a imposición en ese Estado exclusivamente por las rentas procedentes de fuentes en ese Estado o capital situado en el mismo.

2. Cuando en virtud de las disposiciones del párrafo 1, una persona física sea residente de ambos Estados Contratantes, su situación se determinará de conformidad con lo siguiente:

- a) la persona será considerada residente solamente del Estado donde tenga una vivienda permanente a su disposición; si tuviera una vivienda permanente a su disposición en ambos Estados, se considerará residente solamente del Estado con el que mantenga relaciones personales y económicas más estrechas (centro de intereses vitales);
- b) si no pudiera determinarse el Estado en el que dicha persona tiene el centro de sus intereses vitales, o si no tuviera una vivienda permanente a su disposición en ninguno de los Estados, se considerará residente solamente del Estado donde viva habitualmente;
- c) si viviera habitualmente en ambos Estados o no lo hiciera en ninguno de ellos, se considerará residente solamente del Estado del que sea nacional;
- d) si es nacional de ambos Estados o de ninguno de ellos, las autoridades competentes de los Estados Contratantes resolverán el caso de común acuerdo.

3. Cuando en virtud de las disposiciones del párrafo 1, una persona que no sea una persona física sea residente de ambos Estados Contratantes, las autoridades competentes de los Estados Contratantes harán lo posible por resolver el caso mediante acuerdo mutuo y determinar la forma de aplicación del Convenio a dicha persona. En ausencia de dicho acuerdo, para los efectos del Convenio, la persona no tendrá derecho a solicitar ninguno de los beneficios establecidos en este Convenio.

ARTÍCULO 5

Establecimiento Permanente

1. Para los efectos del presente Convenio, la expresión "establecimiento permanente" significa un lugar fijo de negocios mediante el cual una empresa realiza toda o parte de su actividad.

2. La expresión "establecimiento permanente" incluye, en especial:
 - a) una sede de dirección;
 - b) una sucursal;
 - c) una oficina;
 - d) una fábrica;
 - e) un taller; y
 - f) una mina, un pozo de petróleo o de gas, una cantera o cualquier otro lugar de extracción de recursos naturales.
3. La expresión "establecimiento permanente" comprende asimismo:
 - a) una obra o construcción, un proyecto de instalación o montaje, o las actividades de supervisión relacionadas con los mismos, pero sólo cuando dicha obra, proyecto o actividades continúen durante un período superior a 6 (seis) meses;
 - b) actividades realizadas en un Estado Contratante relacionadas con la exploración o explotación del fondo marino, su subsuelo y sus recursos naturales localizados en ese Estado, si dichas actividades son realizadas por un período o períodos que en conjunto excedan de 90 (noventa) días dentro de cualquier período de 12 (doce) meses.
4. No obstante las disposiciones anteriores del presente Artículo, se considerará que la expresión "establecimiento permanente" no incluye:
 - a) la utilización de instalaciones con el único fin de almacenar, exponer o entregar bienes o mercancías pertenecientes a la empresa;
 - b) el mantenimiento de un depósito de bienes o mercancías pertenecientes a la empresa con el único fin de almacenarlas, exponerlas o entregarlas;
 - c) el mantenimiento de un depósito de bienes o mercancías pertenecientes a la empresa con el único fin de que sean transformadas por otra empresa;

- d) el mantenimiento de un lugar fijo de negocios con el único fin de comprar bienes o mercancías o de recopilar información para la empresa;
- e) el mantenimiento de un lugar fijo de negocios con el único fin de desarrollar para la empresa cualquier otra actividad que tenga carácter preparatorio o auxiliar;
- f) el mantenimiento de un lugar fijo de negocios con el único fin de realizar cualquier combinación de las actividades mencionadas en los incisos a) al e), siempre que el conjunto de la actividad del lugar fijo de negocios, resultante de dicha combinación, conserve su carácter preparatorio o auxiliar.

5. No obstante lo dispuesto en los párrafos 1 y 2, cuando una persona – distinta de un agente que goce de un estatuto independiente, al cual se le aplica el párrafo 6 – actúe por cuenta de una empresa y ostente y ejerza habitualmente en un Estado Contratante poderes que la faculten para concluir contratos en nombre de la empresa, se considerará que dicha empresa tiene un establecimiento permanente en ese Estado con respecto a cualquiera de las actividades que dicha persona realice para la empresa, a menos que las actividades de esa persona se limiten a las mencionadas en el párrafo 4 y que, de haber sido realizadas por medio de un lugar fijo de negocios, no se hubiera considerado a este lugar como un establecimiento permanente, de acuerdo con las disposiciones de dicho párrafo.

6. No se considerará que una empresa tiene un establecimiento permanente en un Estado Contratante por el solo hecho de que realice sus actividades empresariales en ese Estado por medio de un corredor, un comisionista general o cualquier otro agente que goce de un estatuto independiente, siempre que dichas personas actúen dentro del marco ordinario de su actividad. Sin embargo, cuando dicho agente realice todas o casi todas sus actividades en nombre de esa empresa y cuando las condiciones entre el agente y la empresa difieren de aquellas que hubieran sido acordadas entre personas independientes, dicho agente no será considerado como un agente que goce de un estatuto independiente en el sentido del presente párrafo. En dicho caso, se aplicarán las disposiciones del párrafo 5.

7. El hecho de que una sociedad residente de un Estado Contratante controle o sea controlada por una sociedad residente del otro Estado Contratante, o que realice actividades empresariales en ese otro Estado (ya sea por medio de un establecimiento permanente o de otra manera), no convierte por sí solo a cualquiera de estas sociedades en establecimiento permanente de la otra.

ARTÍCULO 6

Rentas Inmobiliarias

1. Las rentas que un residente de un Estado Contratante obtenga de bienes inmuebles (incluidas las rentas de explotaciones agrícolas o silvícolas), situados en el otro Estado Contratante pueden someterse a imposición en ese otro Estado.

2. La expresión "bienes inmuebles" tendrá el significado que le atribuya la legislación del Estado Contratante en el que los bienes en cuestión estén situados. Dicha expresión comprende, en todo caso, los accesorios de los bienes inmuebles, el ganado y el equipo utilizado en las explotaciones agrícolas y silvícolas, los derechos a los que se apliquen las disposiciones de derecho privado relativas a los bienes raíces, el usufructo de bienes inmuebles y los derechos a percibir pagos variables o fijos por la explotación o la concesión de la explotación de yacimientos minerales, fuentes y otros recursos naturales, derechos sobre los activos a ser producidos mediante la exploración o explotación del fondo marino o subsuelo y sus recursos naturales, incluyendo los derechos sobre los intereses o beneficios de dichos activos. Los buques, embarcaciones y aeronaves no se considerarán bienes inmuebles.

3. Las disposiciones del párrafo 1 se aplicarán a las rentas derivadas de la utilización directa, del arrendamiento o uso en cualquier otra forma de explotación de los bienes inmuebles, así como las rentas derivadas de la enajenación de bienes inmuebles.

4. Las disposiciones de los párrafos 1 y 3 se aplicarán igualmente a las rentas derivadas de los bienes inmuebles de una empresa y de bienes inmuebles utilizados para el ejercicio de servicios personales independientes.

ARTÍCULO 7

Beneficios Empresariales

1. Los beneficios de una empresa de un Estado Contratante solamente pueden someterse a imposición en ese Estado, a no ser que la empresa realice sus actividades empresariales en el otro Estado Contratante por medio de un establecimiento permanente situado en él. Si la empresa realiza su actividad empresarial de dicha manera, los beneficios de la empresa pueden someterse a imposición en el otro Estado, pero sólo en la medida en que puedan atribuirse a ese establecimiento permanente. Sin embargo, los beneficios derivados de las ventas de bienes o mercancías de naturaleza idéntica o similar a la de los vendidos por medio de ese establecimiento permanente podrían ser considerados atribuibles a ese establecimiento permanente si se establece que dichas ventas fueron estructuradas con el fin de evitar la imposición en el Estado donde el establecimiento permanente está situado.

2. Sujeto a lo dispuesto por el párrafo 3, cuando una empresa de un Estado Contratante realice actividades empresariales en el otro Estado Contratante por medio de un establecimiento permanente situado en él, en cada Estado Contratante se atribuirán a dicho establecimiento permanente los beneficios que éste hubiera podido obtener de ser una empresa distinta y separada que realizase actividades idénticas o similares, en las mismas o similares condiciones, y tratase con total independencia con la empresa de la que es establecimiento permanente.

3. Para la determinación de los beneficios del establecimiento permanente, se permitirá la deducción de los gastos incurridos para la realización de los fines del establecimiento permanente, incluyendo los gastos de dirección y generales de administración así incurridos, tanto si se efectúan en el Estado en el que se encuentre el establecimiento permanente como en otra parte. Sin embargo, no serán deducibles los pagos que efectúe, en su caso, el establecimiento permanente (que no sean los hechos por concepto de reembolso de gastos efectivos) a la oficina central de la empresa o a alguna de sus otras sucursales, a título de regalías, honorarios o pagos análogos a cambio del derecho a utilizar patentes u otros derechos, o a título de comisión, por servicios concretos prestados o por gestiones hechas o, salvo en el caso de un banco, a título de intereses sobre dinero prestado al establecimiento permanente. Asimismo, no se tendrán en cuenta para determinar los beneficios de un establecimiento permanente, las cantidades que cobre el establecimiento permanente (que no sean por concepto de reembolso de gastos efectivos) a la oficina central de la empresa o a cualquiera de sus otras sucursales, a título de regalías, honorarios o pagos análogos a cambio de la utilización de patentes u otros derechos, o a título de comisión por servicios concretos prestados o por gestiones hechas o, salvo en el caso de un banco, a título de intereses sobre dinero prestado a la oficina central de la empresa o a cualquiera de sus otras sucursales.

4. Mientras sea usual en un Estado Contratante determinar los beneficios imputables a un establecimiento permanente sobre la base de un reparto de los beneficios totales de la empresa entre sus diversas partes, nada de lo establecido en el párrafo 2 impedirá que ese Estado Contratante determine de esta manera los beneficios imponibles mediante dicho reparto; sin embargo, el método de reparto adoptado habrá de ser tal que el resultado obtenido esté conforme a los principios contenidos en este Artículo.

5. No se atribuirá ningún beneficio a un establecimiento permanente por el solo hecho de que ese establecimiento permanente compre bienes o mercancías para la empresa.

6. Para los efectos de los párrafos anteriores, los beneficios imputables al establecimiento permanente se calcularán con el mismo método cada año, a no ser que existan razones válidas y suficientes para proceder de otra forma.

7. Cuando los beneficios comprendan elementos de renta regulados separadamente en otros Artículos de este Convenio, las disposiciones de dichos Artículos no se verán afectadas por las disposiciones del presente Artículo.

ARTÍCULO 8

Transportación Marítima y Aérea

1. Los beneficios obtenidos por una empresa de un Estado Contratante procedentes de la explotación de buques o aeronaves en tráfico internacional sólo podrán someterse a imposición en ese Estado.

2. Los beneficios a que se refiere el párrafo 1 no incluyen los beneficios que se obtengan de la explotación de hoteles, o una actividad de transporte distinta a la explotación, en tráfico internacional, de buques o aeronaves.

3. Para los efectos del presente Artículo, los beneficios procedentes de la explotación de buques o aeronaves en tráfico internacional incluyen:

- a) los beneficios derivados del arrendamiento de buques o aeronaves sobre una base de nave vacía; o
- b) los beneficios derivados de la utilización, mantenimiento o arrendamiento de contenedores (incluyendo remolques y equipo relacionado para el transporte de contenedores) utilizados para el transporte de bienes o mercancías;

cuando dichas actividades, cual sea el caso, sean incidentales a la explotación de buques o aeronaves por la empresa en tráfico internacional.

4. Las disposiciones del párrafo 1 también serán aplicables a los beneficios procedentes de la participación en un consorcio, empresa conjunta o en una agencia internacional de explotación.

ARTÍCULO 9

Empresas Asociadas

1. Cuando

- a) una empresa de un Estado Contratante participe directa o indirectamente en la dirección, el control o el capital de una empresa del otro Estado Contratante; o
- b) las mismas personas participen directa o indirectamente en la dirección, el control o el capital de una empresa de un Estado Contratante y de una empresa del otro Estado Contratante,

y en cualquier caso las dos empresas estén, en sus relaciones comerciales o financieras, unidas por condiciones aceptadas o impuestas que difieran de las que serían acordadas por empresas independientes, entonces cualquier beneficio que hubiera sido obtenido por una de las empresas de no existir dichas condiciones, y que de hecho no se ha producido a causa de las mismas, puede ser incluido en los beneficios de esta empresa y ser sometido a imposición en consecuencia.

2. Cuando un Estado Contratante incluya en los beneficios de una empresa de ese Estado – y grave en consecuencia – los beneficios sobre los cuales una empresa del otro Estado Contratante ha sido sometida a imposición en ese otro Estado, y los beneficios así incluidos son beneficios que habrían sido obtenidos por la empresa del Estado mencionado en primer lugar si las condiciones convenidas entre las dos empresas hubieran sido las que se hubiesen convenido entre empresas independientes, entonces ese otro Estado procederá a efectuar el ajuste correspondiente al monto del impuesto cobrado sobre esos beneficios. Para determinar dicho ajuste se tendrán en cuenta las demás disposiciones del presente Convenio y las autoridades competentes de los Estados Contratantes se consultarán mutuamente cuando sea necesario.

ARTÍCULO 10

Dividendos

1. Los dividendos pagados por una sociedad residente de un Estado Contratante a un residente del otro Estado Contratante pueden someterse a imposición en ese otro Estado.

2. Sin embargo, dichos dividendos también pueden someterse a imposición en el Estado Contratante en el que resida la sociedad que pague los dividendos y de conformidad con la legislación de ese Estado, pero si el beneficiario efectivo de los dividendos es un residente del otro Estado Contratante, el impuesto así exigido no podrá exceder del:

- a) 5 por ciento del importe bruto de los dividendos si el beneficiario efectivo es una sociedad (distinta a una sociedad de personas), que tenga la propiedad directa de por lo menos el 10 por ciento del capital de la sociedad que paga los dividendos;
- b) 10 por ciento del importe bruto de los dividendos en todos los demás casos.

El presente párrafo no afectará la imposición de la sociedad respecto de los beneficios con cargo a los cuales se pagan los dividendos.

3. El término "dividendos" empleado en el presente Artículo, significa los rendimientos de las acciones u otros derechos, excepto los de crédito, que permitan participar en los beneficios, así como los ingresos de otros derechos corporativos y otros ingresos sujetos al mismo régimen fiscal que los rendimientos de las acciones, conforme a la legislación del Estado en que resida la sociedad que los distribuya.

4. Las disposiciones de los párrafos 1 y 2 no se aplicarán si el beneficiario efectivo de los dividendos, residente de un Estado Contratante, realiza en el otro Estado Contratante, del que es residente la sociedad que paga los dividendos, actividades empresariales a través de un establecimiento permanente situado en él, o presta servicios personales independientes por medio de una base fija situada en ese otro Estado, y la participación con respecto a la cual se pagan los dividendos esté efectivamente vinculada con dicho establecimiento permanente o base fija. En este caso se aplicarán las disposiciones del Artículo 7 o del Artículo 14, según proceda.

5. Cuando una sociedad residente de un Estado Contratante obtenga beneficios o rentas procedentes del otro Estado Contratante, ese otro Estado no puede exigir ningún impuesto sobre los dividendos pagados por la sociedad, salvo en la medida en que estos dividendos sean pagados a un residente de ese otro Estado o la participación con respecto a la cual se pagan los dividendos esté efectivamente vinculada a un establecimiento permanente o a una base fija situados en ese otro Estado, ni someter los beneficios no distribuidos de la sociedad a un impuesto sobre los mismos, aún si los dividendos pagados o los beneficios no distribuidos consisten, total o parcialmente, en beneficios o rentas procedentes de ese otro Estado.

ARTÍCULO 11

Intereses

1. Los intereses procedentes de un Estado Contratante y pagados a un residente del otro Estado Contratante pueden someterse a imposición en ese otro Estado.

2. Sin embargo, dichos intereses también pueden someterse a imposición en el Estado Contratante del que procedan y de acuerdo con la legislación de ese Estado, pero si el beneficiario efectivo de los intereses es un residente del otro Estado Contratante, el impuesto así exigido no podrá exceder del:

- a) 5 por ciento del importe bruto de los intereses pagados a y por bancos;
- b) 10 por ciento del importe bruto de los intereses en todos los demás casos.

3. No obstante las disposiciones del párrafo 2, los intereses a que se refiere el párrafo 1 sólo podrán someterse a imposición en el Estado Contratante en el que resida el beneficiario efectivo si:

- a) el beneficiario efectivo es un Estado Contratante, una subdivisión política o una entidad local del mismo, o el Banco Central de un Estado Contratante;
- b) los intereses son pagados por cualquiera de las entidades mencionadas en el inciso a);
- c) el beneficiario efectivo es un fondo de pensiones reconocido siempre que su ingreso esté generalmente exento de impuesto en ese Estado;
- d) los intereses proceden de Letonia y son pagados respecto de un préstamo concedido, garantizado o asegurado, por el Banco de México, Banco Nacional de Comercio Exterior, S.N.C., Nacional Financiera, S.N.C. o el Banco Nacional de Obras y Servicios Públicos, S.N.C., o por cualquier otra institución, que pueda ser acordada en cualquier momento entre las autoridades competentes de los Estados Contratantes; o
- e) los intereses proceden de México y son pagados respecto de un préstamo concedido, garantizado o asegurado por el Banco de Letonia ("Bank of Latvia"), el Banco Hipotecario y de Propiedad de Letonia ("Mortgage and Land Bank of Latvia"), o por cualquier otra institución, que pueda ser acordada en cualquier momento entre las autoridades competentes de los Estados Contratantes.

4. El término "intereses" empleado en el presente Artículo, significa los rendimientos de créditos de cualquier naturaleza, con o sin garantía hipotecaria o cláusula de participación en los beneficios del deudor y, en particular, las rentas de títulos de crédito gubernamentales y de bonos u obligaciones, incluidas las primas y premios unidos a dichos títulos, bonos u obligaciones, así como cualquier otra renta que la legislación fiscal del Estado Contratante de donde procedan los intereses, asimile a los rendimientos de las cantidades dadas en préstamo. El término "intereses" no incluye cualquier otro tipo de ingresos que se consideren dividendos conforme a lo dispuesto por el párrafo 3 del Artículo 10.

5. Las disposiciones de los párrafos 1, 2 y 3 no se aplicarán si el beneficiario efectivo de los intereses, residente de un Estado Contratante, realiza en el otro Estado Contratante, del que proceden los intereses, actividades empresariales a través de un establecimiento permanente situado en él, o presta servicios personales independientes por medio de una base fija situada en ese otro Estado, y el crédito con respecto al cual se pagan los intereses esté efectivamente vinculado con dicho establecimiento permanente o base fija. En dicho caso se aplicarán las disposiciones del Artículo 7 o el Artículo 14, según proceda.

6. Los intereses se considerarán procedentes de un Estado Contratante cuando el deudor sea un residente de ese Estado. Sin embargo, cuando el deudor de los intereses, sea o no residente de un Estado Contratante, tenga en un Estado Contratante un establecimiento permanente o una base fija, en relación con los cuales se haya contraído la deuda que da origen al pago de intereses, y estos últimos son soportados por dicho establecimiento permanente o base fija, dichos intereses se considerarán procedentes del Estado Contratante donde esté situado el establecimiento permanente o la base fija.

7. Cuando, en virtud de la relación especial existente entre el deudor y el beneficiario efectivo o de la que uno y otro mantengan con terceros, el importe de los intereses exceda, por cualquier motivo, del que hubieran convenido el deudor y el beneficiario efectivo en ausencia de tal relación, las disposiciones de este Artículo se aplicarán únicamente a este último importe. En tal caso, la cuantía en exceso podrá someterse a imposición de acuerdo con la legislación de cada Estado Contratante, teniendo en cuenta las demás disposiciones del presente Convenio.

ARTÍCULO 12

Regalías

1. Las regalías procedentes de un Estado Contratante y pagadas a un residente del otro Estado Contratante pueden someterse a imposición en ese otro Estado.

2. Sin embargo, dichas regalías también pueden someterse a imposición en el Estado Contratante del que procedan y de acuerdo con la legislación de ese Estado, pero si el beneficiario efectivo de las regalías es un residente del otro Estado Contratante, el impuesto así exigido no podrá exceder del 10 por ciento del importe bruto de las regalías.

3. El término "regalías" empleado en este Artículo, significa las cantidades de cualquier clase pagadas por:

- a) el uso, o la concesión de uso, de cualquier patente, marca, diseño o modelo, plano, fórmula o procedimiento secreto;
- b) el uso, o la concesión de uso, de cualquier equipo industrial, comercial o científico;
- c) el suministro de información relativa a experiencias industriales, comerciales o científicas;

- d) el uso, o la concesión de uso, de cualquier derecho de autor sobre obras literarias, artísticas o científicas, incluidas las películas cinematográficas y películas o cintas para su difusión por televisión o radio.

4. Las disposiciones de los párrafos 1 y 2 no se aplicarán si el beneficiario efectivo de las regalías, residente de un Estado Contratante, realiza actividades empresariales en el otro Estado Contratante de donde proceden las regalías, por medio de un establecimiento permanente situado en él, o presta servicios personales independientes por medio de una base fija situada en ese otro Estado, y el derecho o bien con respecto al cual se pagan las regalías esté efectivamente vinculado con dicho establecimiento permanente o base fija. En tal caso se aplicarán las disposiciones del Artículo 7 o del Artículo 14, según proceda.

5. Las regalías se consideran procedentes de un Estado Contratante cuando el deudor sea un residente de ese Estado. Sin embargo, cuando quien paga las regalías, sea o no residente de un Estado Contratante, tenga en un Estado Contratante un establecimiento permanente o una base fija en relación con los cuales se haya contraído la obligación de pago de las regalías, y dichas regalías sean soportadas por dicho establecimiento permanente o base fija, dichas regalías serán consideradas procedentes del Estado donde esté situado el establecimiento permanente o la base fija.

6. Cuando, en virtud de la relación especial existente entre el deudor y el beneficiario efectivo o de la que uno y otro mantengan con terceros, el importe de las regalías exceda, por cualquier motivo, del que hubieran convenido el deudor y el beneficiario efectivo, en ausencia de tal relación, las disposiciones de este Artículo se aplicarán únicamente a este último importe. En dicho caso, la cuantía en exceso podrá someterse a imposición de acuerdo con la legislación de cada Estado Contratante, teniendo en cuenta las demás disposiciones del presente Convenio.

ARTÍCULO 13

Ganancias de Capital

1. Las ganancias que un residente de un Estado Contratante obtenga de la enajenación de bienes inmuebles, a los que se refiere el Artículo 6 y situados en el otro Estado Contratante pueden someterse a imposición en ese otro Estado Contratante.

2. Las ganancias que un residente de un Estado Contratante obtenga de la enajenación de acciones o de intereses comparables, en las que más del 50 por ciento de su valor provenga, directa o indirectamente, de bienes inmuebles situados en el otro Estado Contratante, pueden someterse a imposición en ese otro Estado.

3. Adicionalmente a las ganancias que pueden someterse a imposición de conformidad con las disposiciones de los párrafos anteriores del presente Artículo, las ganancias que un residente de un Estado Contratante obtenga de la enajenación de acciones, participaciones u otros derechos en el capital de una sociedad que es residente del otro Estado Contratante, pueden someterse a imposición en ese otro Estado Contratante. Sin embargo, el impuesto así exigido no podrá exceder del 20 por ciento de las ganancias sujetas a imposición.

4. Las ganancias de la enajenación de bienes muebles que formen parte del activo de un establecimiento permanente que una empresa de un Estado Contratante tenga en el otro Estado Contratante, o de bienes muebles que pertenezcan a una base fija a disposición de un residente de un Estado Contratante en el otro Estado Contratante para la prestación de servicios personales independientes, incluyendo las ganancias derivadas de la enajenación de dicho establecimiento permanente (solo o con el conjunto de la empresa) o de dicha base fija, pueden someterse a imposición en ese otro Estado.

5. Las ganancias obtenidas por una empresa de un Estado Contratante dedicada a la explotación de buques o aeronaves en tráfico internacional, de la enajenación de buques o aeronaves explotados en tráfico internacional, o de bienes muebles afectos a la explotación de dichos buques o aeronaves, sólo pueden someterse a imposición en ese Estado.

6. Las ganancias de la enajenación de cualquier otro bien distinto de los mencionados en los párrafos anteriores del presente Artículo, sólo pueden someterse a imposición en el Estado Contratante en que resida el enajenante.

7. Para los efectos del párrafo 3 del presente Artículo, las ganancias derivadas de la enajenación de acciones de una sociedad residente de uno de los Estados Contratantes estarán sujetas a imposición únicamente en el otro Estado Contratante si dicha enajenación de acciones se lleva a cabo entre miembros de un mismo grupo de sociedades, en la medida en que la remuneración recibida por la transmitente consista en acciones u otros derechos en el capital de la adquirente o de alguna otra sociedad que sea propietaria directa o indirectamente del 80 por ciento o más de los derechos de voto y valor de la adquirente, y que sea residente de uno de los Estados Contratantes o de un país con el que México tenga un acuerdo amplio de intercambio de información en términos de lo dispuesto en el Anexo 10 de la Resolución Miscelánea Fiscal, pero sólo si se cumple con las siguientes condiciones:

- a) la adquirente es una sociedad residente de uno de los Estados Contratantes o de un país con el que México tenga un acuerdo amplio de intercambio de información en términos de lo dispuesto en el Anexo 10 de la Resolución Miscelánea Fiscal;
- b) antes e inmediatamente después de la transferencia, la transmitente o la adquirente sean propietarias, directa o indirectamente, del 80 por ciento o más de los derechos de voto y valor de la otra, o de una sociedad residente de uno de los Estados Contratantes o de un país con el que México tenga un acuerdo amplio de intercambio de información, en términos de lo dispuesto en el Anexo 10 de la Resolución Miscelánea Fiscal, que sea propietaria, directa o indirectamente (a través de sociedades residentes de alguno de dichos Estados) del 80 por ciento o más de los derechos de voto y valor de cada una de ellas; y

- c) para efectos de determinar la ganancia sobre cualquier transmisión subsiguiente:
 - (i) el costo inicial de las acciones para el adquirente se determinará con base en el costo que tuvo para la transmitente, incrementado con cualquier importe en efectivo u otra remuneración pagada, distinta a acciones u otros derechos; o
 - (ii) la ganancia se calcule por otro método por el cual se obtenga sustancialmente el mismo resultado.

No obstante lo anterior, si se reciben importes en efectivo o cualquier otra remuneración distinta a acciones u otros derechos, el importe de la ganancia (hasta por el límite del importe en efectivo u otra remuneración distinta a acciones u otros derechos recibidos), puede someterse a imposición por el Estado Contratante del que es residente la sociedad cuyas acciones son enajenadas.

ARTÍCULO 14

Servicios Personales Independientes

1. Las rentas obtenidas por una persona física que sea residente de un Estado Contratante, por razón de servicios profesionales u otras actividades de carácter independiente, sólo pueden someterse a imposición en ese Estado, a no ser que tenga una base fija de la que disponga regularmente en el otro Estado Contratante, con el fin del desempeño de sus actividades. Si tiene dicha base fija, las rentas pueden someterse a imposición en el otro Estado, pero sólo las que sean atribuibles a esa base fija. Para estos efectos, cuando una persona física que sea residente de un Estado Contratante permanezca en el otro Estado Contratante por un período o períodos que excedan en total de 183 (ciento ochenta y tres) días en cualquier período de 12 (doce) meses, que comience o termine en el ejercicio fiscal correspondiente, se considerará que tiene una base fija de la que dispone regularmente en ese otro Estado y las rentas que se obtengan de sus actividades antes referidas que son desarrolladas en ese otro Estado, serán atribuibles a esa base fija.

2. La expresión "servicios profesionales" comprende especialmente las actividades independientes de carácter científico, literario, artístico, educativo o pedagógico, así como las actividades independientes de médicos, abogados, ingenieros, arquitectos, dentistas y contadores.

ARTÍCULO 15

Servicios Personales Dependientes

1. Sujeto a lo dispuesto en los Artículos 16, 18 y 19, los sueldos, salarios y otras remuneraciones similares obtenidos por un residente de un Estado Contratante en virtud de un empleo, sólo pueden someterse a imposición en ese Estado, a no ser que el empleo se ejerza en el otro Estado Contratante. Si el empleo se ejerce de esta forma, dicha remuneración obtenida del mismo, puede someterse a imposición en ese otro Estado.

2. No obstante las disposiciones del párrafo 1, las remuneraciones obtenidas por un residente de un Estado Contratante por razón de un empleo ejercido en el otro Estado Contratante sólo pueden someterse a imposición en el Estado mencionado en primer lugar si:

- a) el perceptor permanece en el otro Estado por un período o períodos que no excedan en total de 183 (ciento ochenta y tres) días en cualquier período de 12 (doce) meses que comience o termine en el ejercicio fiscal correspondiente, y
- b) las remuneraciones son pagadas por, o en nombre de un empleador que no sea un residente del otro Estado, y
- c) las remuneraciones no son soportadas por un establecimiento permanente o una base fija que el empleador tenga en el otro Estado.

3. No obstante las disposiciones anteriores del presente Artículo, las remuneraciones obtenidas por razón de un empleo ejercido a bordo de un buque o aeronave explotados en tráfico internacional, por una empresa de un Estado Contratante, pueden someterse a imposición en ese Estado.

ARTÍCULO 16

Participaciones de Consejeros

Las participaciones de consejeros y otras retribuciones similares que un residente de un Estado Contratante obtenga como miembro de un consejo de administración o cualquier otro órgano similar de una sociedad que sea residente del otro Estado Contratante, pueden someterse a imposición en ese otro Estado.

ARTÍCULO 17

Artistas y Deportistas

1. No obstante lo dispuesto en los Artículos 14 y 15, las rentas que un residente de un Estado Contratante obtenga como un artista del espectáculo, tal como actor de teatro, cine, radio o televisión, o músico, o como deportista, derivadas del ejercicio de sus actividades personales como tal en el otro Estado Contratante, pueden someterse a imposición en ese otro Estado. Las rentas que obtenga un artista del espectáculo o un deportista que sea residente de un Estado Contratante, derivadas de las actividades personales de ese residente relacionadas a la reputación de ese residente como artista del espectáculo o deportista, ejercidas en el otro Estado Contratante, pueden someterse a imposición en ese otro Estado.

2. Cuando las rentas derivadas de las actividades personales ejercidas por un artista del espectáculo o un deportista, en su calidad de tal, se atribuyan no al propio artista del espectáculo o deportista, sino a otra persona, esas rentas, no obstante las disposiciones de los Artículos 7, 14 y 15, pueden someterse a imposición en el Estado Contratante en el que se realicen las actividades del artista del espectáculo o deportista.

3. Las disposiciones de los párrafos 1 y 2 no se aplicarán a las rentas derivadas de actividades realizadas en un Estado Contratante por un artista del espectáculo o un deportista, si la visita a ese Estado se encuentra financiada total o substancialmente por fondos públicos de uno o de ambos Estados Contratantes o entidades locales de los mismos. En dicho caso, las rentas podrán someterse a imposición solamente en el Estado Contratante en el que el artista del espectáculo o deportista sea residente.

ARTÍCULO 18

Pensiones

1. Sujeto a lo dispuesto en el párrafo 2 del Artículo 19, las pensiones y otras remuneraciones similares pagadas a un residente de un Estado Contratante por razón de un empleo anterior, podrán someterse a imposición solamente en ese Estado.

2. No obstante lo dispuesto en el párrafo 1 del presente Artículo y el párrafo 2 del Artículo 19, las pensiones y otras remuneraciones similares pagadas bajo el sistema de seguridad social estatal de un Estado Contratante, podrán someterse a imposición solamente en ese Estado.

ARTÍCULO 19

Funciones Públicas

1. a) Los sueldos, salarios y otras remuneraciones similares, distintas de una pensión, pagadas por un Estado Contratante o una subdivisión política o una entidad local del mismo, a una persona física por razón de servicios prestados a ese Estado o subdivisión o entidad, sólo podrán someterse a imposición en ese Estado.
- b) Sin embargo, dichos sueldos, salarios y otras remuneraciones similares sólo podrán someterse a imposición en el otro Estado Contratante, si los servicios se prestan en ese Estado y la persona física es un residente de ese Estado que:

- (i) es un nacional de ese Estado; o
 - (ii) no adquirió la condición de residente de ese Estado solamente para prestar los servicios.
- 2.
 - a) No obstante lo dispuesto en el párrafo 1, las pensiones y otras remuneraciones similares pagadas por, o con cargo a fondos constituidos por, un Estado Contratante o una subdivisión política o una entidad local del mismo, a una persona física por los servicios prestados a ese Estado o subdivisión o entidad, sólo serán sometidos a imposición en ese Estado.
 - b) Sin embargo, dichas pensiones y otras remuneraciones similares sólo serán sometidas a imposición en el otro Estado Contratante si la persona física es residente y nacional de ese Estado.
- 3. Lo dispuesto en los Artículos 15, 16, 17 y 18 se aplicarán a los sueldos, salarios, pensiones y otras remuneraciones similares, derivados de servicios prestados relacionados con una actividad empresarial realizada por un Estado Contratante o una subdivisión política o una entidad local del mismo.

ARTÍCULO 20

Estudiantes

Las cantidades que reciba para cubrir sus gastos de manutención, estudios o formación, un estudiante, un aprendiz o una persona en prácticas, que sea o haya sido inmediatamente antes de llegar a un Estado Contratante un residente del otro Estado Contratante y que se encuentre en el Estado mencionado en primer lugar con el único fin de proseguir sus estudios o formación, no podrán someterse a imposición en ese Estado, siempre que dichas cantidades procedan de fuentes situadas fuera de ese Estado.

ARTÍCULO 21

Otras Rentas

1. Los elementos de renta de un residente de un Estado Contratante, cualquiera que fuese su procedencia, no mencionados en los Artículos anteriores del presente Convenio, podrán someterse a imposición solamente en ese Estado. Sin embargo, dichos elementos de renta, procedentes del otro Estado Contratante, también pueden someterse a imposición en ese otro Estado.

2. Lo dispuesto en el párrafo 1 no se aplicará a las rentas distintas de las derivadas de bienes definidos como inmuebles en el párrafo 2 del Artículo 6, si el perceptor de dichas rentas, residente de un Estado Contratante, realiza actividades empresariales en el otro Estado Contratante a través de un establecimiento permanente situado en él, o presta servicios personales independientes por medio de una base fija situada en ese otro Estado, y el derecho o bien por el cual se pagan las rentas está efectivamente vinculado con dicho establecimiento permanente o base fija. En dicho caso se aplicarán las disposiciones del Artículo 7 o el Artículo 14, según proceda.

ARTÍCULO 22

Eliminación de la Doble Imposición

1. En Letonia, la doble imposición será eliminada de la siguiente manera:

- a) Cuando un residente de Letonia obtenga rentas que, de conformidad con el presente Convenio, puedan estar sujetas a imposición en México, a no ser que un régimen más favorable esté disponible en su legislación interna, Letonia permitirá como una deducción del impuesto sobre la renta de ese residente, una cantidad equivalente al impuesto sobre la renta pagado en México.

Sin embargo, dicha deducción no excederá la parte del impuesto sobre la renta en Letonia, calculado antes del otorgamiento de la deducción, que sea atribuible a las rentas que pudieran ser gravadas en México.

- b) Para los efectos del inciso a), cuando una sociedad que sea residente de Letonia reciba un dividendo de una sociedad que sea residente de México en la cual tenga la propiedad de al menos el 10 por ciento de sus acciones con pleno derecho a voto, el impuesto pagado en México no sólo incluirá el impuesto pagado sobre el dividendo, sino también la parte correspondiente del impuesto pagado sobre los beneficios subyacentes de la sociedad con cargo a los cuales fue pagado el dividendo.

2. De conformidad con las disposiciones y sujeto a las limitaciones de la legislación de México, conforme a las modificaciones ocasionales de la misma que no afecten sus principios generales, México permitirá a sus residentes acreditar contra el impuesto mexicano:

- a) el impuesto letón pagado sobre rentas procedentes de Letonia, por una cantidad que no exceda el impuesto exigible en México sobre dichas rentas; y
- b) en el caso de una sociedad propietaria de por lo menos el 10 por ciento del capital de una sociedad que sea residente de Letonia, y de la cual, la sociedad mencionada en primer lugar recibe dividendos, el impuesto letón pagado por la sociedad que distribuye los beneficios con cargo a los cuales son pagados los dividendos.

3. Cuando de conformidad con cualquier disposición del presente Convenio, las rentas obtenidas por un residente de un Estado Contratante estén exentas de impuesto en ese Estado, dicho Estado podrá, no obstante, tener en cuenta las rentas exentas para calcular el impuesto sobre el resto de las rentas de dicho residente.

ARTÍCULO 23
No Discriminación

1. Los nacionales de un Estado Contratante no serán sometidos en el otro Estado Contratante a ningún impuesto u obligación relativa al mismo, que no se exija o sea más gravoso que aquellos a los que estén o puedan estar sometidos los nacionales de ese otro Estado que se encuentren en las mismas condiciones, en particular con respecto a la residencia. No obstante lo dispuesto por el Artículo 1, la presente disposición también se aplicará a las personas que no sean residentes de uno o de ambos Estados Contratantes.

2. Los apátridas que sean residentes de un Estado Contratante no serán sometidos en ninguno de los Estados Contratantes a ningún impuesto u obligación relativa al mismo, que no se exija o que sea más gravoso que aquellos a los que están o puedan estar sometidos los nacionales del Estado en cuestión que se encuentren en las mismas condiciones, en particular con respecto a la residencia.

3. Los establecimientos permanentes que una empresa de un Estado Contratante tenga en el otro Estado Contratante, no serán sometidos a imposición en ese otro Estado de manera menos favorable que las empresas de ese otro Estado que realicen las mismas actividades. Esta disposición no podrá interpretarse en el sentido de obligar a un Estado Contratante a conceder a los residentes del otro Estado Contratante cualesquiera deducciones personales, desgravaciones y reducciones impositivas que otorgue a sus propios residentes, en consideración a su estado civil o cargas familiares.

4. A menos que se apliquen las disposiciones del párrafo 1 del Artículo 9, del párrafo 7 del Artículo 11 o del párrafo 6 del Artículo 12, los intereses, las regalías y otros gastos pagados por una empresa de un Estado Contratante a un residente del otro Estado Contratante serán deducibles para determinar los beneficios gravables de dicha empresa, en las mismas condiciones que si hubieran sido pagados a un residente del Estado mencionado en primer lugar.

5. Las empresas de un Estado Contratante cuyo capital sea total o parcialmente detentado o controlado, directa o indirectamente, por uno o más residentes del otro Estado Contratante, no estarán sujetas en el Estado mencionado en primer lugar a ningún impuesto u obligación relativa al mismo que no se exija o que sea más gravoso que aquellos a los que están o puedan estar sometidas otras empresas similares del Estado mencionado en primer lugar.

6. No obstante lo dispuesto en el Artículo 2, las disposiciones del presente Artículo se aplicarán a los impuestos de cualquier naturaleza y denominación.

ARTÍCULO 24

Procedimiento de Acuerdo Mutuo

1. Cuando una persona considere que las medidas adoptadas por uno o ambos Estados Contratantes implican o pueden implicar para ella una imposición que no esté conforme con las disposiciones del presente Convenio, con independencia de los recursos previstos por la legislación interna de esos Estados, podrá someter su caso a la autoridad competente del Estado Contratante del que sea residente o, si fuera aplicable el párrafo 1 del Artículo 23, a la del Estado Contratante del que sea nacional. El caso deberá ser presentado dentro de los 3 (tres) años siguientes a la primera notificación de la medida adoptada que implique una imposición no conforme a lo dispuesto por el Convenio.

2. La autoridad competente, si la reclamación le parece fundada y si no puede por sí misma llegar a una solución satisfactoria, hará lo posible por resolver la cuestión mediante acuerdo mutuo con la autoridad competente del otro Estado Contratante, a fin de evitar una imposición que no se ajuste al Convenio, siempre que la autoridad competente del otro Estado Contratante haya sido notificada del caso dentro de los 4 (cuatro) años y medio siguientes a la fecha en que se presentó o debió haberse presentado la declaración en ese otro Estado, lo que ocurra posteriormente. En dicho caso, cualquier acuerdo alcanzado deberá ser implementado dentro de los 10 (diez) años contados a partir de la fecha en que se presentó o debió haberse presentado la declaración en ese otro Estado, lo que ocurra posteriormente, o en un período mayor si lo permite la legislación interna de ese otro Estado.

3. Las autoridades competentes de los Estados Contratantes harán lo posible por resolver, mediante acuerdo mutuo, cualesquiera dificultades o dudas que surjan de la interpretación o aplicación del Convenio. También podrán consultarse mutuamente para la eliminación de la doble imposición en los casos no previstos en el Convenio.

4. Las autoridades competentes de los Estados Contratantes podrán comunicarse directamente entre sí, a fin de llegar a un acuerdo en el sentido de los párrafos anteriores.

ARTÍCULO 25

Intercambio de Información

1. Las autoridades competentes de los Estados Contratantes intercambiarán la información que sea previsiblemente relevante para aplicar lo dispuesto en el presente Convenio, o para la administración o aplicación de la legislación interna relativa a los impuestos de cualquier clase y naturaleza exigidos por los Estados Contratantes, sus subdivisiones o entidades locales, en la medida en que dicha imposición no sea contraria al Convenio. El intercambio de información no está limitado por los Artículos 1 y 2. Cualquier información recibida

por un Estado Contratante, será mantenida secreta de igual forma que la información obtenida con base en la legislación interna de ese Estado y sólo se comunicará a las personas o autoridades (incluidos los tribunales y órganos administrativos) encargadas de la determinación o recaudación de los impuestos señalados en la primera oración, de los procedimientos declarativos o ejecutivos relativos a dichos impuestos, de la resolución de los recursos relativos a los mismos, o encargadas de verificar el cumplimiento de todo lo anterior. Estas personas o autoridades sólo utilizarán la información para tales fines. Podrán revelar la información en las audiencias públicas de los tribunales o en las sentencias judiciales.

2. En ningún caso las disposiciones del párrafo 1 podrán interpretarse en el sentido de obligar a un Estado Contratante a:

- a) adoptar medidas administrativas contrarias a su legislación y práctica administrativa, o a las del otro Estado Contratante;
- b) suministrar información que no se pueda obtener de conformidad con su legislación o en el ejercicio normal de su práctica administrativa, o de las del otro Estado Contratante;
- c) suministrar información que revele un secreto comercial, empresarial, industrial o profesional o un procedimiento comercial, o información cuya comunicación sea contraria al orden público (*ordre public*).

ARTÍCULO 26

Miembros de Misiones Diplomáticas y de Oficinas Consulares

Nada de lo dispuesto en el presente Convenio afectará los privilegios fiscales de que disfruten los miembros de misiones diplomáticas o de las oficinas consulares, de acuerdo con los principios generales del derecho internacional o en virtud de acuerdos especiales.

ARTÍCULO 27

Entrada en Vigor

1. Los Estados Contratantes se notificarán mutuamente a través de la vía diplomática, sobre el cumplimiento de los procedimientos previstos por su legislación interna para la entrada en vigor del presente Convenio.

2. El presente Convenio entrará en vigor el trigésimo día después de la fecha de la última de las notificaciones a las que se refiere el párrafo 1 y sus disposiciones surtirán efecto en ambos Estados Contratantes:

- a) respecto de los impuestos retenidos en la fuente, sobre las rentas obtenidas el o a partir del primero de enero del año calendario siguiente a aquél en que el Convenio entre en vigor;
- b) respecto de otros impuestos, en cualquier ejercicio fiscal que inicie el o a partir del primero de enero del año calendario siguiente a aquél en que entre en vigor el Convenio.

ARTÍCULO 28

Terminación

El presente Convenio permanecerá en vigor hasta que se dé por terminado por un Estado Contratante. Cualquier Estado Contratante podrá dar por terminado el Convenio a través de la vía diplomática, dando aviso de terminación por escrito al menos 6 (seis) meses antes de finalizar cualquier año calendario después del quinto año a aquél en el que el Convenio entró en vigor. En tal caso, el Convenio dejará de surtir sus efectos en ambos Estados Contratantes:

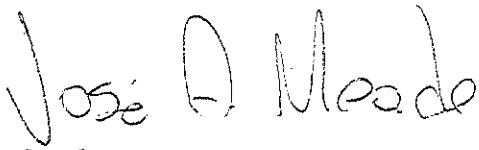
- a) respecto de los impuestos retenidos en la fuente, sobre las rentas obtenidas el o a partir del primero de enero del año calendario siguiente a aquél en que se haya realizado la notificación;

- b) respecto de otros impuestos, en cualquier ejercicio fiscal que inicie el o a partir del primero de enero del año calendario siguiente a aquél en que se haya realizado la notificación.

En fe de lo cual los suscritos, debidamente autorizados, han firmado el presente Convenio.

Hecho por duplicado en Washington, D.C. el veinte de abril de dos mil doce, en los idiomas español, letón e inglés, siendo todos los textos igualmente auténticos. En caso de divergencia de interpretación, el texto en inglés prevalecerá.

**POR EL GOBIERNO DE LOS
ESTADOS UNIDOS MEXICANOS**

**José Antonio Meade Kuribreña
Secretario de Hacienda y Crédito
Público**

**POR EL GOBIERNO DE LA
REPÚBLICA DE LETONIA**

**Andris Vilks
Ministro de Finanzas**

PROTOCOLO

Al momento de la firma del Convenio entre el Gobierno de los Estados Unidos Mexicanos y el Gobierno de la República de Letonia para Evitar la Doble Imposición y Prevenir la Evasión Fiscal en Materia de Impuestos sobre la Renta (en adelante denominado "Convenio"), los suscritos han acordado las siguientes disposiciones, mismas que formarán parte integrante del Convenio.

I. En relación al Artículo 6:

1. Se entiende que la expresión "bienes inmuebles" incluye cualquier opción o derecho similar de adquirir bienes inmuebles.

2. Se entiende que cuando la propiedad de acciones u otros derechos corporativos en una sociedad otorga al dueño de los mismos el derecho al disfrute de bienes inmuebles mantenidos por la sociedad, la renta derivada de la utilización directa, del arrendamiento o uso en cualquier otra forma de dicho derecho de disfrute, puede ser sometido a imposición en el Estado Contratante en el cual los bienes inmuebles se encuentran situados.

II. En relación al Artículo 11:

Para los efectos de las disposiciones del párrafo 6 del Artículo 11, si el préstamo es contratado por la oficina central de la empresa y el monto en cuestión afecta a varios establecimientos permanentes situados en diferentes países, entonces los intereses serán considerados procedentes del Estado Contratante en el cual el establecimiento permanente esté situado, pero sólo en la medida en que los pagos por intereses sean soportados por ese establecimiento permanente.

III. En relación al Artículo 12:

Para los efectos de las disposiciones del párrafo 5 del Artículo 12, si la obligación del pago de regalías es contratada por la oficina central de la empresa y el monto en cuestión afecta a varios establecimientos permanentes situados en diferentes países, entonces las regalías serán consideradas procedentes del Estado Contratante en el cual el establecimiento permanente esté situado, pero sólo en la medida en que los pagos por regalías sean soportados por ese establecimiento permanente.

IV. En relación a los Artículos 12 y 13:

Se entiende que los pagos que se obtengan de una enajenación de cualquier derecho o propiedad mencionados en el párrafo 3 del Artículo 12, serán considerados como regalías y sujetos a imposición conforme al mencionado Artículo, cuando los pagos no son los correspondientes a la liquidación de un precio total y final acordado en la fecha de la enajenación, sino contingentes a la productividad real o uso del mismo.

V. En relación al Artículo 14:

El párrafo 1 del Artículo 14 también se aplicará a las rentas que obtenga una sociedad que sea residente de un Estado Contratante por la prestación de servicios profesionales por medio de una base fija en el otro Estado Contratante.

VI. En relación al Artículo 24:

No obstante cualquier otro Acuerdo del cual los Estados Contratantes sean parte, cualquier situación fiscal entre los Estados Contratantes que involucre un impuesto comprendido en el Artículo 2, incluyendo una controversia acerca de la aplicación del Convenio, será resuelta solamente de acuerdo con este Artículo, a no ser que las autoridades competentes acuerden lo contrario.

VII. En relación al Artículo 25:

Cuando la información sea solicitada por un Estado Contratante de conformidad con dicho Artículo, el otro Estado Contratante utilizará las medidas para recabar información de que disponga para obtener la información solicitada, aun cuando ese otro Estado pueda no necesitar dicha información para sus propios fines impositivos. La obligación contenida en la oración precedente está sujeta a las limitaciones del párrafo 2, pero en ningún caso dichas limitaciones deberán interpretarse en el sentido de permitir a un Estado Contratante el negarse a otorgar la información únicamente porque dicha información no es necesaria para sus propios efectos impositivos.

En ningún caso las disposiciones del párrafo 2 deberán interpretarse en el sentido de permitir a un Estado Contratante el negarse a otorgar la información únicamente porque la misma sea detentada por un banco, otra institución financiera, agente o de cualquier persona actuando en calidad representativa o fiduciaria, o porque se relaciona con participaciones en una persona.

VIII. En relación a la expresión "base fija":

Se entiende que para los efectos fiscales de México, la base fija será tratada de acuerdo con los principios aplicables al establecimiento permanente.

IX. En general:

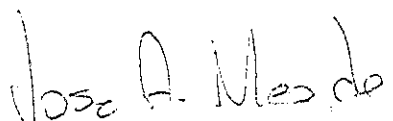
1. Se entiende que los Estados Contratantes harán lo posible por aplicar las disposiciones del Convenio de conformidad con los Comentarios a los Artículos del Modelo de Convenio Fiscal sobre la Renta y sobre el Patrimonio emitidos periódicamente por el Comité de Asuntos Fiscales de la OCDE, en la medida en que las disposiciones contenidas en el Convenio correspondan a las establecidas en dicho Modelo.

2. Los beneficios del Convenio no son aplicables a las sociedades u otras personas que estén total o parcialmente exentas de imposición por un régimen especial conforme a la legislación o prácticas administrativas de cualquiera de los Estados. Un régimen especial de conformidad con lo mencionado en la primera oración de esta disposición, solamente será considerado como tal después de que las autoridades competentes de los Estados lo hayan decidido mediante acuerdo mutuo.

En fe de lo cual los suscritos, debidamente autorizados, han firmado el presente Protocolo.

Hecho por duplicado en Washington, D.C. el veinte de abril de dos mil doce, en los idiomas español, letón e inglés, siendo todos los textos igualmente auténticos. En caso de divergencia de interpretación, el texto en inglés prevalecerá.

**POR EL GOBIERNO DE LOS
ESTADOS UNIDOS MEXICANOS**

José Antonio Meade Kuribreña
Secretario de Hacienda y Crédito
Público

**POR EL GOBIERNO DE LA
REPÚBLICA DE LETONIA**

Andris Vilks
Ministro de Finanzas

**CONVENTION BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE UNITED MEXICAN
STATES AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LATVIA FOR
THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF
FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME**

The Government of the United Mexican States and the Government
of the Republic of Latvia,

DESIRING to conclude a Convention for the avoidance of double
taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income,

Have agreed as follows:

ARTICLE 1

Persons Covered

This Convention shall apply to persons who are residents of one or
both of the Contracting States.

ARTICLE 2

Taxes Covered

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of
a Contracting State, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on
total income, or on elements of income, including taxes on gains from the
alienation of movable or immovable property.
3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in
particular:

a) in Latvia:

- (i) the enterprise income tax (*uznemumu ienakuma nodoklis*);
 - (ii) the personal income tax (*iedzīvotāju ienakuma nodoklis*);
- (hereinafter referred to as "Latvian tax");

b) in Mexico:

- (i) the federal income tax (*impuesto sobre la renta federal*);
 - (ii) the business flat rate tax (*impuesto empresarial a tasa única*);
- (hereinafter referred to as "Mexican tax").

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their respective taxation laws.

ARTICLE 3

General Definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

- a) the term "Latvia" means the Republic of Latvia and, when used in the geographical sense, means the territory of the Republic of Latvia and any other area adjacent to the territorial waters of the Republic of Latvia within which under the laws of Latvia and in accordance with international law, the rights of Latvia may be exercised with respect to the sea bed and its sub-soil and their natural resources;

- b) the term "Mexico" means the United Mexican States; when used in a geographical sense, it includes the territory of the United Mexican States, as well as the integrated parts of the Federation, the islands, including the reefs and cays in the adjacent waters; the islands of Guadalupe and Revillagigedo, the continental shelf and the seabed and sub-soil of the islands, cays and reefs; the waters of the territorial seas and the inland waters and beyond them, the areas over which, in accordance with the international law, Mexico may exercise its sovereign rights of exploration and exploitation of the natural resources of the seabed, sub-soil and the suprajacent waters, and the air space of the national territory, to the extent and under conditions established by international law;
- c) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Mexico or Latvia, as the context requires;
- d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;
- e) the term "company" means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;
- f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
- g) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
- h) the term "competent authority" means:
 - (i) in Latvia, the Ministry of Finance or its authorised representative;
 - (ii) in Mexico, the Ministry of Finance and Public Credit;
- i) the term "national" means:
 - (i) any individual possessing the nationality of a Contracting State; and
 - (ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State.

2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

ARTICLE 4

Resident

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

- a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
- b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
- c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;

- d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1, a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall endeavour to settle the question by mutual agreement and determine the mode of application of the Convention to such person. In the absence of such agreement, for the purposes of the Convention, the person shall not be entitled to claim any benefits provided by this Convention.

ARTICLE 5

Permanent Establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

- a) a place of management;
- b) a branch;
- c) an office;
- d) a factory;
- e) a workshop; and
- f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. The term "permanent establishment" likewise encompasses:
 - a) a building site or a construction, assembly or installation project or supervisory activities in connection therewith, but only where such site, project or activities continue for a period of more than 6 (six) months;
 - b) activities carried on in a Contracting State in connection with the exploration or exploitation of the seabed and its sub-soil and their natural resources situated in that State, if such activities are carried on for a period or periods exceeding in the aggregate 90 (ninety) days in any 12 (twelve) month period.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:
 - a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
 - c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
 - e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
 - f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person – other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies – is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business. However, when the activities of such an agent are exercised wholly or almost wholly on behalf of that enterprise and when the conditions between the agent and the enterprise differ from those which would be made between independent persons, such agent shall not be considered an agent of an independent status within the meaning of this paragraph. In such case the provisions of paragraph 5 shall apply.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

ARTICLE 6
Income from Immovable Property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources, rights to assets to be produced by the exploration or exploitation of the seabed or sub-soil and their natural resources, including rights to interests in or to the benefits of such assets. Ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property, as well as income from the alienation of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

ARTICLE 7

Business Profits

1. The business profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the business profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment. However, profits derived from the sale of goods or merchandise of the same or similar kind as those sold through that permanent establishment may be considered attributable to that permanent establishment if it is established that such sales were structured in a manner intended to avoid taxation in the State where the permanent establishment is situated.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. However, no such deduction shall be allowed in respect of amounts, if any, paid (otherwise than towards reimbursement of actual expenses) by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission, for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest

on moneys lent to the permanent establishment. Likewise, no account shall be taken, in the determination of the profits of a permanent establishment, for amounts charged (otherwise than towards reimbursement of actual expenses) by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on moneys lent to the head office of the enterprise or any of its other offices.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

ARTICLE 8
Shipping And Air Transport

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

2. Profits referred to in paragraph 1 do not include profits derived from the operation of hotels, or a transport activity other than the operation, in international traffic, of ships or aircraft.

3. For the purposes of this Article, profits from the operation of ships or aircraft in international traffic include:

- a) profits from the rental on a bareboat basis of ships or aircraft; or
- b) profits from use, maintenance or rental of containers (including trailers and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise;

where such activities, as the case may be, are incidental to the operation of ships or aircraft by the enterprise in international traffic.

4. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

ARTICLE 9
Associated Enterprises

1. Where

- a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State; or

- b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State – and taxes accordingly – profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

ARTICLE 10

Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

- a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 10 per cent of the capital of the company paying the dividends;
- b) 10 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights and other income which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

ARTICLE 11

Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

- a) 5 percent of the gross amount of the interest paid to and by banks;
- b) 10 per cent of the gross amount of the interest in all other cases.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest referred to in paragraph 1 shall be taxable only in the Contracting State in which the beneficial owner is a resident if:

- a) the beneficial owner is a Contracting State, a political subdivision or a local authority thereof, or the Central Bank of a Contracting State;
- b) the interest is paid by any of the entities mentioned in subparagraph a);
- c) the beneficial owner is a recognized pension fund provided that its income is generally exempt from tax in that State;
- d) the interest arises in Latvia and is paid in respect of a loan granted, guaranteed or insured, by Banco de México, Banco Nacional de Comercio Exterior, S.N.C., Nacional Financiera, S.N.C. or Banco Nacional de Obras y Servicios Públicos, S.N.C., or by any other institution, as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States; or
- e) the interest arises in Mexico and is paid in respect of a loan granted, guaranteed or insured by the Bank of Latvia, the Mortgage and Land Bank of Latvia, or by any other institution, as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States.

4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures, as well as all other income that is treated as income from money lent by the laws of the Contracting State in which the income arises. The term "interest" shall not include any item of income which is considered as a dividend under the provisions of paragraph 3 of Article 10.

5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

ARTICLE 12

Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for:

- a) the use of, or the right to use, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process;
- b) the use of, or the right to use, any industrial, commercial or scientific equipment;
- c) the supply of information concerning industrial, commercial or scientific experience;
- d) the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work, including cinematograph films and films or tapes for television or radio broadcasting.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

ARTICLE 13

Capital Gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

2. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares or of comparable interests deriving more than 50 per cent of their value directly or indirectly from immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

3. In addition to gains taxable in accordance with the provisions of the preceding paragraphs of this Article, gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of stock, participation, or other rights in the capital of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State. However, the tax so charged shall not exceed 20 per cent of the taxable gains.

4. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

5. Gains derived by an enterprise of a Contracting State operating ships or aircraft in international traffic from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that State.

6. Gains from the alienation of any property other than that referred to in the preceding paragraphs of this Article, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

7. For purposes of paragraph 3 of this Article, gains from the alienation of shares of a company resident in one of the Contracting States shall be taxable only in the other Contracting State, if the alienation of shares takes place between members of the same group of companies to the extent that the remuneration received by the transferor consists of shares or other rights in the capital of the transferee or of another company that owns directly or indirectly 80 per cent or more of the voting rights and value of the transferee and that is resident of one of the Contracting States or of a country with which Mexico has a broad exchange of information agreement in terms of the Annex 10 of the Administrative Tax Regulations (*Resolución Miscelánea Fiscal*), but only if the following conditions are met:

- a) the transferee is a company resident of one of the Contracting States or of a country with which Mexico has a broad exchange of information agreement in terms of the Annex 10 of the Administrative Tax Regulations (*Resolución Miscelánea Fiscal*);
- b) before and immediately after the transfer, the transferor or the transferee owns, directly or indirectly, 80 per cent or more of the voting rights and value of the other, or a company resident in one of the Contracting States or of a country with which Mexico has a broad exchange of information agreement in terms of the Annex 10 of the Administrative Tax Regulations (*Resolución Miscelánea Fiscal*) owns directly or indirectly (through companies resident in one of those States) 80 per cent or more of the voting rights and value of each of them; and
- c) for the purpose of determining the gain on any subsequent disposition:
 - (i) the initial cost of the shares for the transferee is determined based on the cost it had for the transferor, increased by any cash or other remuneration other than shares or other rights paid; or
 - (ii) the gain is measured by another method that gives substantially the same result.

Notwithstanding the foregoing, if cash or other remuneration other than shares or other rights is received, the amount of the gain (limited to the amount of cash or other remuneration other than shares or other rights received), may be taxed by the Contracting State of which the company of which the shares are alienated is a resident.

ARTICLE 14

Independent Personal Services

1. Income derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base. For this purpose, where an individual who is a resident of a Contracting State stays in the other Contracting State for a period or periods exceeding in the aggregate 183 (one hundred and eighty three) days in any 12 (twelve) month period commencing or ending in the fiscal year concerned, he shall be deemed to have a fixed base regularly available to him in that other State and the income that is derived from his activities referred to above that are performed in that other State, shall be attributable to that fixed base.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

ARTICLE 15
Dependent Personal Services

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 (one hundred and eighty three) days in any 12 (twelve) month period commencing or ending in the fiscal year concerned, and
- b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and
- c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State, may be taxed in that State.

ARTICLE 16
Directors' Fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or any other similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

ARTICLE 17

Artistes and Sports Persons

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsperson, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State. Income derived by an entertainer or a sportsperson who is a resident of a Contracting State from that resident's personal activities relating to that resident's reputation as an entertainer or sportsperson exercised in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsperson in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsperson himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income derived from activities exercised in a Contracting State by an entertainer or a sportsperson if the visit to that State is wholly or mainly supported by public funds of one or both of the Contracting States or local authorities thereof. In such case, the income shall be taxable only in the Contracting State of which the entertainer or sportsperson is a resident.

ARTICLE 18

Pensions

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this Article and paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid under the state social security system of a Contracting State shall be taxable only in that State.

ARTICLE 19

Government Service

1.
 - a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
 - b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
 - (i) is a national of that State; or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2.
 - a) Notwithstanding the provisions of paragraph 1, pensions and other similar remuneration paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
 - b) However, such pension and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.
3. The provisions of Articles 15, 16, 17 and 18 shall apply to salaries, wages, pensions and other similar remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

ARTICLE 20

Students

Payments which a student, an apprentice or a trainee who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

ARTICLE 21

Other Income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State. However, such items of income, arising in the other Contracting State, may also be taxed in that other State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

ARTICLE 22
Elimination of Double Taxation

1. In Latvia, double taxation shall be eliminated as follows:
 - a) Where a resident of Latvia derives income which, in accordance with this Convention, may be taxed in Mexico, unless a more favourable treatment is provided in its domestic law, Latvia shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid thereon in Mexico.

Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax in Latvia, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income which may be taxed in Mexico.

- b) For the purposes of sub-paragraph a), where a company that is a resident of Latvia receives a dividend from a company that is a resident of Mexico in which it owns at least 10 per cent of its shares having full voting rights, the tax paid in Mexico shall include not only the tax paid on the dividend, but also the appropriate portion of the tax paid on the underlying profits of the company out of which the dividend was paid.

2. In accordance with the provisions and subject to the limitations of the laws of Mexico, as may be amended from time to time without changing the general principle hereof, Mexico shall allow its residents as a credit against the Mexican tax:

- a) the Latvian tax paid on income arising in Latvia, in an amount not exceeding the tax payable in Mexico on such income; and
 - b) in the case of a company owning at least 10 per cent of the capital of a company which is a resident of Latvia and from which the first-mentioned company receives dividends, the Latvian tax paid by the distributing company with respect to the profits out of which the dividends are paid.

3. Where in accordance with any provision of the Convention income derived by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, such State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.

ARTICLE 23
Non-Discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of the State concerned in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.

3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.

5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

6. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

ARTICLE 24

Mutual Agreement Procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 23, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within 3 (three) years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention, provided that the competent authority of the other Contracting State is notified of the case within 4.5 (four and a half) years from the due date or the date of filing of the return in that other State, whichever is later. In such case, any agreement reached shall be implemented within 10 (ten) years from the due date or the date of filing of the return in that other State, whichever is later, or a longer period if permitted by the domestic law of that other State.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

ARTICLE 25

Exchange of Information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in the first sentence, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation to:

- a) carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (*ordre public*).

ARTICLE 26

Members of Diplomatic Missions and Consular Posts

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

ARTICLE 27

Entry into Force

1. The Contracting States shall notify each other through diplomatic channels of the completion of the procedures required by their domestic law for bringing into force this Convention.

2. This Convention shall enter into force on the thirtieth day after the date of the later of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall have effect in both Contracting States:

- a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force;
- b) in respect of other taxes, for any fiscal year beginning on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force.

ARTICLE 28**Termination**

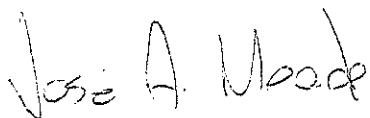
This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving written notice of termination at least 6 (six) months before the end of any calendar year after the fifth year following the year in which the Convention has entered into force. In such event, the Convention shall cease to have effect in both Contracting States:

- a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the notice has been given;
- b) in respect of other taxes, for any fiscal year beginning on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the notice has been given.

In witness whereof, the undersigned duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done in duplicate at Washington, D.C. on this twenty day of April of two thousand and twelve, in the Spanish, Latvian and English languages, all texts being equally authentic. In the case of divergence of interpretation the English text shall prevail.

**FOR THE GOVERNMENT OF THE
UNITED MEXICAN STATES**

**José Antonio Meade Kuribreña
Minister of Finance and Public Credit**

**FOR THE GOVERNMENT OF THE
REPUBLIC OF LATVIA**

**Andris Vilks
Minister of Finance**

PROTOCOL

At the moment of signing the Convention between the Government of the United Mexican States and the Government of the Republic of Latvia for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income (hereafter referred to as "Convention"), the undersigned have agreed upon the following provisions which shall form an integral part of the Convention.

I. With reference to Article 6:

1. It is understood that the term "immovable property" includes any option or similar right to acquire immovable property.

2. It is understood that where the ownership of shares or other corporate rights in a company entitles the owner of such shares or corporate rights to the enjoyment of immovable property held by the company, the income from the direct use, letting, or use in any other form of such right to enjoyment may be taxed in the Contracting State in which the immovable property is situated.

II. With reference to Article 11:

For the purposes of the provisions of paragraph 6 of Article 11, if the loan is incurred by the head office of the enterprise and the amount in question affects several permanent establishments situated in different countries, then the interest shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment is situated, but only so much of the interest payment that is borne by that permanent establishment.

III. With reference to Article 12:

For the purposes of the provisions of paragraph 5 of Article 12, if the obligation to pay the royalties is contracted by the head office of the enterprise and the amount in question affects several permanent establishments situated in different countries, then the royalties shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment is situated, but only so much of the royalty payment that is borne by that permanent establishment.

IV. With reference to Articles 12 and 13:

It is understood that payments deriving from an alienation of any right or property as mentioned in paragraph 3 of Article 12 shall be regarded as royalties and taxable according to the said Article, when the payments are not in settlement of a full and final price agreed upon at the date of the alienation, but contingent of the actual productivity or use thereof.

V. With reference to Article 14:

Paragraph 1 of Article 14 shall also apply to income derived by a company which is a resident of a Contracting State from the furnishing of professional services through a fixed base in the other Contracting State.

VI. With reference to Article 24:

Notwithstanding any other Agreement to which the Contracting States are parties, any tax issue between the Contracting States involving a tax covered by Article 2, including a dispute whether the Convention applies, shall be settled only under this Article unless the competent authorities agree otherwise.

VII. With reference to Article 25:

If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 2 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

In no case shall the provisions of paragraph 2 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

VIII. With reference to the term "fixed base":

It is understood that for Mexican tax purposes, the fixed base will be treated in accordance with the principles that apply to permanent establishment.

IX. General:

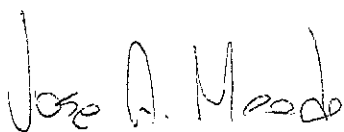
1. It is understood that the Contracting States shall endeavour to apply the provisions of the Convention in accordance with the Commentaries on the Articles of the Model Tax Convention on Income and on Capital drawn up from time to time by the OECD Committee on Fiscal Affairs to the extent that the provisions contained in the Convention correspond to those set forth under such Model.

2. The benefits of the Convention are not applicable to companies or other persons which are wholly or partly exempt from taxation by a special regime under the laws or administrative practices of either one of the States. A special regime as mentioned in the first sentence of this provision will only be considered as such after the competent authorities of the States have by mutual agreement decided that this is the case.

In witness whereof, the undersigned duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done in duplicate at Washington, D.C. on this twenty day of April of two thousand and twelve, in the Spanish, Latvian and English languages, all texts being equally authentic. In the case of divergence of interpretation the English text shall prevail.

**FOR THE GOVERNMENT OF THE
UNITED MEXICAN STATES**

José Antonio Meade Kuribreña
Minister of Finance and Public Credit

**FOR THE GOVERNMENT OF THE
REPUBLIC OF LATVIA**

Andris Vilks
Minister of Finance

**MEKSIKAS SAVIENOTO VALSTU VALDĪBAS UN LATVIJAS REPUBLIKAS
VALDĪBAS KONVENCIJA PAR NODOKĻU DUBULTĀS UZLIKŠANAS
UN NODOKĻU NEMAKSĀŠANAS NOVĒRŠANU ATTIECĪBĀ UZ
IENĀKUMA NODOKĻIEM**

Meksikas Savienoto Valstu valdība un Latvijas Republikas valdība,

vēloties noslēgt Konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas un
nodokļu nemaksāšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma nodokļiem,

vienojas par tālāk minēto:

1.pants

PERSONAS, UZ KURĀM ATTIECAS KONVENCIJA

Šī Konvencija attiecas uz personām, kuras ir vienas vai abu
Līgumslēdzēju Valstu rezidenti.

2.pants

NODOKĻI, UZ KO ATTIECAS KONVENCIJA

1. Šī Konvencija attiecas uz ienākuma nodokļiem, ko uzliek
Līgumslēdzējas Valsts labā neatkarīgi no šo nodokļu iekasēšanas veida.

2. Par ienākuma nodokļiem uzskatāmi visi nodokļi, ko uzliek kopējam
ienākumam vai ienākuma daļai, tajā skaitā nodokļi, ko uzliek kapitāla pieaugumam
no kustamā vai nekustamā īpašuma atsavināšanas.

3. Esošie nodokļi, uz ko attiecas šī Konvencija, konkrēti ir:

a) Latvijā:

(i) uzņēmumu ienākuma nodoklis;

(ii) iedzīvotāju ienākuma nodoklis;

(turpmāk „Latvijas nodokļi”);

b) Meksikā:

(i) federālais ienākuma nodoklis (*impuesto sobre la renta federal*);(ii) uzņēmējdarbības vienotās likmes nodoklis (*impuesto empresarial a tasa única*);

(turpmāk „Meksikas nodokļi”).

4. Šī Konvencija attiecas arī uz jebkuriem identiskiem vai pēc būtības līdzīgiem nodokļiem, kas, papildinot vai aizstājot esošos nodokļus, tiek ieviesti pēc šīs Konvencijas parakstīšanas datuma. Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes savstarpēji informē viena otru par jebkuriem būtiskiem grozījumiem, kas veikti šo valstu attiecīgajos nodokļu normatīvajos aktos.

3.pants

VISPĀRĪGĀS DEFINĪCIJAS

1. Ja no konteksta nav izsecināms citādi, tad šajā Konvencijā:

- a) termins „Latvija” nozīmē Latvijas Republiku un, lietots ģeogrāfiskā nozīmē, tas apzīmē Latvijas Republikas teritoriju un jebkuru citu Latvijas Republikas teritoriālajiem ūdeņiem piegulošu teritoriju, kurā saskaņā ar Latvijas normatīvajiem aktiem un starptautiskajām tiesībām var tikt īstenotas Latvijas tiesības uz jūras un zemes dzīlēm un tur esošajiem dabas resursiem;

- b) termins „Meksika” nozīmē Meksikas Savienotās Valstis; lietots ģeogrāfiskā nozīmē, tas ietver Meksikas Savienoto Valstu teritoriju, kā arī Federācijas sastāvdaļas, salas, tajā skaitā pieguļošo ūdeņu rifus un smilšu sēklus; Gvadalupes (*Guadalupe*) un Reviljahihedo (*Revillagigedo*) salas, kontinentālo šelfu un salu jūras un zemes dzīles, smilšu sēklus un rifus; teritoriālās jūras un iekšzemes ūdeņus un ārpus tiem, teritorijas pār kurām saskaņā ar starptautiskajām tiesībām Meksika var īstenot tās suverenās tiesības uz jūras dzīļu, zemes dzīļu un virsūdeņu dabas resursu izpēti un izmantošanu, un valsts teritorijas gaisa telpu saskaņā ar starptautiskajās tiesībās vispārpieņemtiem noteikumiem;
- c) termini „Līgumslēdzēja Valsts” un „otra Līgumslēdzēja Valsts” atkarībā no konteksta nozīmē Meksiku vai Latviju;
- d) termins „persona” nozīmē fizisko personu, sabiedrību un jebkuru citu personu apvienību;
- e) termins „sabiedrība” nozīmē jebkuru korporatīvu apvienību vai jebkuru vienību, kas nodokļu uzlikšanas nolūkā tiek uzskatīta par korporatīvu apvienību;
- f) termini „Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums” un „ citas Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums” attiecīgi nozīmē uzņēmumu, ko vada Līgumslēdzējas Valsts rezidents, un uzņēmumu, ko vada citas Līgumslēdzējas Valsts rezidents;
- g) termins „starptautiskā satiksme” nozīmē jebkurus pārvadājumus ar kuģi vai gaisa kuģi, ko veic Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums, izņemot tos gadījumus, kad kuģis vai gaisa kuģis pārvietojas vienīgi citas Līgumslēdzējas Valsts iekšienē;
- h) termins „kompetentā iestāde” nozīmē:
 - (i) Latvijā, Finanšu ministriju vai tās pilnvaroto pārstāvi;
 - (ii) Meksikā, Finanšu un valsts aizdevumu ministriju;
- i) termins „valsts piederīgais” nozīmē:
 - (i) ikvienu fizisku personu, kurai ir Līgumslēdzējas Valsts piederība;
 - (ii) ikvienu juridisku personu, personālsabiedrību vai apvienību, kuras statuss kā tāds izriet no spēkā esošajiem Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem.

2. Līgumslēdzējām Valstīm jebkurā laikā piemērojot šo Konvenciju, visiem tajā nedefinētajiem terminiem ir tāda nozīme, kāda tiem tajā laikā ir attiecīgās valsts normatīvajos aktos attiecībā uz nodokļiem, uz ko attiecas Konvencija, ja vien no konteksta nav izsecināms citādi, turklāt šīs valsts attiecīgajos nodokļu normatīvajos aktos paredzētā nozīme prevalē pār citos šīs valsts normatīvajos aktos paredzēto nozīmi.

4.pants REZIDENTS

1. Šajā Konvencijā termins „Līgumslēdzējas Valsts rezidents” nozīmē jebkuru personu, kurai saskaņā ar šīs valsts normatīvajiem aktiem uzliek nodokļus, pamatojoties uz tās pastāvīgo dzīvesvietu, rezidenci, vadības atrašanās vietu, dibināšanas vietu vai jebkuru citu līdzīgu kritēriju, un ietver arī attiecīgo valsti un jebkuru tās politiski administratīvo vienību vai pašvaldību. Tomēr šis termins neietver tās personas, kurām šajā valstī nodokļi tiek uzlikti tikai attiecībā uz to ienākumiem no šajā valstī esošajiem peļņas avotiem vai tajā esošo kapitālu.

2. Ja saskaņā ar 1.daļas noteikumiem fiziskā persona ir abu Līgumslēdzēju Valstu rezidents, tās statuss nosakāms šādi:

- a) šī persona tiek uzskatīta tikai par tās valsts rezidentu, kurā atrodas tās pastāvīgā dzīvesvieta; ja tās pastāvīgā dzīvesvieta ir abās valstīs, šī persona tiek uzskatīta tikai par tās valsts rezidentu, ar kuru tai ir ciešākas personiskās un ekonomiskās attiecības (vitālo interešu centrs);
- b) ja nav iespējams noteikt valsti, kurā šai personai ir vitālo interešu centrs, vai arī tai nav pastāvīgas dzīvesvietas nevienā no abām valstīm, šī persona tiek uzskatīta tikai par tās valsts rezidentu, kura ir tās ierastā mītnes zeme;
- c) ja šai personai ierastā mītnes zeme ir abas valstis vai nav neviena no tām, tā tiek uzskatīta tikai par tās valsts rezidentu, kuras valsts piederīgais ir šī persona;

- d) ja šī persona ir abu valstu piederīgais vai nav nevienas šīs valsts piederīgais, Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes izšķir šo jautājumu, savstarpēji vienojoties.

3. Ja saskaņā ar 1.daļas noteikumiem persona, kas nav fiziskā persona, ir abu Līgumslēdzēju Valstu rezidents, Līgumslēdzēju Valstu kompetentajām iestādēm ir jācenšas atrisināt šo jautājumu savstarpējas vienošanās ceļā un noteikt Konvencijas piemērošanas veidu šādai personai. Ja šāda vienošanās nepastāv, tad Konvencijas piemērošanai minētā persona nav tiesīga pieprasīt jebkuru nodokļu atvieglojumu, ko piešķir saskaņā ar šo Konvenciju.

5.pants

PASTĀVĪGĀ PĀRSTĀVniecība

1. Šajā Konvencijā termins „pastāvīgā pārstāvniecība” nozīmē noteiktu darbības vietu, kur uzņēmums pilnīgi vai daļēji veic uzņēmējdarbību.

2. Termins „pastāvīgā pārstāvniecība” galvenokārt ietver:

- a) vadības atrašanās vietu;
- b) filiāli;
- c) biroju;
- d) fabriku;
- e) darbnīcu, un
- f) šahtu, naftas vai gāzes ieguves vietu, akmeņlauztuves vai jebkuru citu dabas resursu ieguves vietu.

3. Jēdziens „pastāvīgā pārstāvniecība” tāpat arī ietver:

- a) būvlaukumu vai celtniecības, montāžas vai instalācijas projektu vai ar tiem saistītas uzraudzības darbības, bet tikai tad, ja šie būvdarbi, projekts vai darbības turpinās ilgāk par 6 (sešiem) mēnešiem;

- b) Līgumslēdzējā Valstī veiktās darbības saistībā ar šajā valstī esošo jūras un zemes dziļu un tur esošo dabas resursu izpēti vai izmantošanu, ja šādas darbības tiek veiktas laika posmu vai laika posmus, kas kopumā pārsniedz 90 (deviņdesmit) dienas jebkurā 12 (divpadsmit) mēnešu periodā.

4. Neatkarīgi no šī panta iepriekšējiem noteikumiem termins "pastāvīgā pārstāvniecība" neietver:

- a) ēku un iekārtu izmantošanu tikai un vienīgi uzņēmumam piederošo preču vai izstrādājumu uzglabāšanai, demonstrēšanai vai piegādēm;
- b) uzņēmumam piederošo preču vai izstrādājumu krājumus, kas paredzēti tikai un vienīgi uzglabāšanai, demonstrēšanai vai piegādēm;
- c) uzņēmumam piederošo preču vai izstrādājumu krājumus, kas paredzēti tikai un vienīgi pārstrādei citā uzņēmumā;
- d) noteiktu darbības vietu, kas paredzēta tikai un vienīgi preču vai izstrādājumu iepirkšanai uzņēmuma vajadzībām vai informācijas vākšanai uzņēmuma vajadzībām;
- e) noteiktu darbības vietu, kas paredzēta tikai un vienīgi tam, lai veiktu uzņēmuma labā jebkuru citu sagatavošanas vai palīgdarbību;
- f) noteiktu darbības vietu, kas paredzēta tikai un vienīgi, lai nodarbotos ar a) līdz e) punktā minētajām darbībām jebkādā to kombinācijā, ja darbību kombinācijai kopumā ir sagatavošanas vai palīgdarbības raksturs.

5. Neatkarīgi no 1. un 2.daļas noteikumiem, ja persona, kura nav 6.daļā minētais neatkarīga statusa aģents, darbojas uzņēmuma labā un tai ir piešķirtas pilnvaras Līgumslēdzējā Valstī noslēgt līgumus uzņēmuma vārdā, un tā pastāvīgi izmanto šīs pilnvaras, tad attiecībā uz visām darbībām, ko šāda persona veic uzņēmuma labā, tiek uzskatīts, ka uzņēmumam ir pastāvīgā pārstāvniecība attiecīgajā valstī, izņemot, ja šāda persona veic tikai 4.daļā paredzētās darbības, kuras veicot noteiktā darbības vietā, saskaņā ar minēto daļu nepadara šo noteikto darbības vietu par uzņēmuma pastāvīgo pārstāvniecību.

6. Tiek uzskatīts, ka uzņēmumam nav pastāvīgā pārstāvniecība Līgumslēdzējā Valstī, ja uzņēmums veic uzņēmējdarbību šajā valstī, izmantojot vienīgi brokeri, tirdzniecības aģentu vai jebkuru citu neatkarīga statusa aģentu ar nosacījumu, ka šīs personas veic savu parasto uzņēmējdarbību. Tomēr, ja šāda aģenta darbība pilnīgi vai gandrīz pilnīgi tiek veikta uzņēmuma labā un ja attiecības starp aģentu un uzņēmumu atšķiras no tādām attiecībām, kādas būtu nodibinātas starp neatkarīgām personām, šāds aģents netiek uzskatīts par neatkarīga statusa aģentu šajā daļā minētajā nozīmē. Šajā gadījumā tiek piemēroti 5.daļas noteikumi.

7. Fakts, ka sabiedrība – Līgumslēdzējas Valsts rezidents, kontrolē sabiedrību, kura ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents vai kura veic uzņēmējdarbību šajā otrā valstī (izmantojot pastāvīgo pārstāvniecību vai kādā citā veidā), vai ir pakļauta šādas sabiedrības kontrolei, pats par sevi nenozīmē, ka kāda no šīm sabiedrībām ir otras sabiedrības pastāvīgā pārstāvniecība.

6.pants

ĪENĀKUMS NO NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA

1. Īenākumam, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents gūst no nekustamā Īpašuma (tajā skaitā Īenākumam no lauksaimniecības un mežkopības), kas atrodas otrā Līgumslēdzējā Valstī, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Terminam „nekustamais Īpašums” ir tāda nozīme, kāda tam ir tās Līgumslēdzējas Valsts normatīvajos aktos, kurā atrodas attiecīgais Īpašums. Jebkurā gadījumā šis termins ietver Īpašumu, kas ir piederīgs nekustamajam Īpašumam, tajā skaitā mājlopus un iekārtas, ko izmanto lauksaimniecībā un mežsaimniecībā, tiesības, uz kurām attiecas zemes Īpašuma tiesību vispārīgie noteikumi, nekustamā Īpašuma lietojumu un tiesības uz mainīgiem vai nemainīgiem maksājumiem kā atlīdzību par derīgo izrakteņu iegulu, dabas atradņu un citu dabas resursu izmantošanu vai tiesībām tos izmantot, tiesības uz jūras un zemes dziļu un to dabas resursu izpēti vai izmantošanas ceļā iegūstamo Īpašumu, tajā skaitā tiesības uz līdzdalību vai labuma gūšanu no šāda Īpašuma. Kuģi, liellaivas un gaisa kuģi netiek uzskatīti par nekustamo Īpašumu.

3. 1.daļas noteikumi tiek piemēroti attiecībā uz ienākumu no nekustamā īpašuma tiešas izmantošanas, izīrēšanas vai izmantošanas jebkādā citā veidā, kā arī attiecībā uz ienākumu no nekustamā īpašuma atsavināšanas.

4. 1. un 3.daļas noteikumi tiek piemēroti arī attiecībā uz ienākumu no uzņēmuma nekustamā īpašuma, kā arī attiecībā uz ienākumu no nekustamā īpašuma, ko izmanto neatkarīgu individuālo pakalpojumu sniegšanai.

7.pants

UZNĒMĒJDARBĪBAS PEĻŅA

1. Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma uzņēmējdarbības peļņai tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī, izņemot, ja uzņēmums veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, izmantojot tur esošu pastāvīgo pārstāvniecību. Ja uzņēmums veic uzņēmējdarbību minētajā veidā, uzņēmuma uzņēmējdarbības peļņai var uzlikt nodokļus otrā valstī, bet tikai tai peļņas daļai, ko var attiecināt uz šo pastāvīgo pārstāvniecību. Tomēr peļņa, kas gūta par tādu preču vai izstrādājumu pārdošanu, kas ir tādi paši vai līdzīgi tiem, kas tiek pārdoti, izmantojot pastāvīgo pārstāvniecību, var tikt uzskatīta par attiecināmu uz šo pastāvīgo pārstāvniecību, ja ir noskaidrots, ka minētā pārdošana ir tikusi organizēta tādā veidā, lai izvairītos no nodokļu maksāšanas valstī, kurā atrodas pastāvīgā pārstāvniecība.

2. Saskaņā ar 3.daļas noteikumiem, ja Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, katrā Līgumslēdzējā Valstī uz šo pastāvīgo pārstāvniecību attiecināms tāds peļņas apmērs, kādu tā varētu gūt, ja tā būtu nodalīts un atsevišķs uzņēmums, kas veic tādu pašu vai līdzīgu uzņēmējdarbību tādos pašos vai līdzīgos apstākļos, un pilnīgi neatkarīgi veiktu darījumus ar uzņēmumu, kura pastāvīgā pārstāvniecība tā ir.

3. Nosakot pastāvīgās pārstāvniecības peļņu, tiek atļauts atskaitīt izdevumus, kas radušies pastāvīgās pārstāvniecības vajadzībām tās atrašanās valstī vai citur, tajā skaitā operatīvos un vispārējos administratīvos izdevumus. Tomēr šādi atskaitījumi nav atļauti attiecībā uz maksājumiem (citādiem kā faktisko izdevumu atmaksa), ko pastāvīgā pārstāvniecība izmaksā galvenajam uzņēmumam vai kādam citam šī uzņēmuma birojam kā autoratlīdzību, atalgojumu vai cita veida līdzīgus maksājumus par patentu vai citu tiesību izmantošanu, vai kā komisijas maksu par vadības vai īpašu pakalpojumu sniegšanu, vai, izņemot banku pakalpojumu uzņēmuma gadījumus, kā procentu maksājumus par naudas summām, kuras ir aizdotas pastāvīgajai pārstāvniecībai. Tāpat, nosakot pastāvīgās pārstāvniecības peļņu, netiek ņemtas vērā summas (citādas kā faktisko izdevumu atmaksa), ko pastāvīgā pārstāvniecība saņem no galvenā uzņēmuma vai kāda cita tā biroja kā autoratlīdzību, atalgojumu, vai cita veida līdzīgus maksājumus par patentu vai citu tiesību izmantošanu, vai kā komisijas maksu par vadības vai īpašu pakalpojumu sniegšanu, vai, izņemot banku pakalpojumu uzņēmuma gadījumus, procentu maksājumus par naudas summām, kuras ir aizdotas galvenajam uzņēmumam vai kādam citam no tā birojiem.

4. Ja Līgumslēdzējā Valstī peļņu, kas attiecināma uz pastāvīgo pārstāvniecību, nosaka, sadalot uzņēmuma kopīgo peļņu proporcionāli starp tā struktūrvienībām, 2.daļa neaizliedz Līgumslēdzējai Valstij kā parasti pēc šī principa noteikt peļņas daļu, kurai uzliek nodokļus; izmantotajai sadales metodei tomēr jābūt tādai, lai rezultāts atbilstu šajā pantā ietvertajiem principiem.

5. Uz pastāvīgo pārstāvniecību netiek attiecināta peļņa tikai tāpēc vien, ka tā ir iegādājusies preces vai izstrādājumus uzņēmuma, kura pastāvīgā pārstāvniecība tā ir, vajadzībām.

6. Lai piemērotu iepriekšējo daļu noteikumus, peļņu, ko attiecina uz pastāvīgo pārstāvniecību, katru gadu nosaka ar vienu un to pašu metodi, izņemot, ja ir pietiekams iemesls rīkoties citādi.

7. Ja peļņā ir ietverti citos šīs Konvencijas pantos atsevišķi aplūkotie ienākuma veidi, šī panta noteikumi neietekmē šo citu pantu noteikumus.

8.pants

KUĢNIECĪBA UN GAISA TRANSPORTS

1. Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma peļņai no kuģu vai gaisa kuģu izmantošanas starptautiskajā satiksmē uzliek nodokļus tikai šajā valstī.

2. 1.daļā minētā peļņa neietver no viesnīcu vai pārvadāšanas darbībām gūto peļņu, kas nav kuģu vai gaisa kuģu izmantošana starptautiskajā satiksmē.

3. Šī panta piemērošanai peļņa no kuģu vai gaisa kuģu izmantošanas starptautiskajā satiksmē ietver:

- a) peļņu no kuģu vai gaisa kuģu iznomāšanas bez apkalpes un apgādes; vai
- b) peļņu no konteineru (tajā skaitā treileru un līdzīgu konteineru pārvadāšanas iekārtu) lietošanas, uzturēšanas vai iznomāšanas preču vai izstrādājumu pārvadāšanai;

ja, šādas darbības, atkarībā no apstākļiem, notiek papildus uzņēmuma kuģu vai gaisa kuģu izmantošanai starptautiskā satiksmē.

4. 1.daļas noteikumi attiecas arī uz peļņu no piedalīšanās pulā, kopējā uzņēmējdarbībā vai starptautiskās satiksmes transporta aģentūrā.

9.pants

SAISTĪTIE UZŅĒMUMI

1. Ja:

- a) Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums tieši vai netieši piedalās otras Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma vadībā, kontrolē vai arī tam pieder daļa no šī uzņēmuma kapitāla; vai
- b) vienas un tās pašas personas tieši vai netieši piedalās Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma un otras Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma vadībā, kontrolē vai arī tām pieder daļa no šo uzņēmumu kapitāla,

un jebkurā no šiem gadījumiem šo divu uzņēmumu komerciālās vai finanšu attiecības tiek veidotas vai nodibinātas pēc noteikumiem, kas atšķiras no tiem noteikumiem, kuri būtu spēkā starp diviem neatkarīgiem uzņēmumiem, tad jebkura peļņa, ko gūtu viens no uzņēmumiem, bet iepriekšminēto noteikumu ietekmē nav guvis, var tikt iekļauta šī uzņēmuma peļņā, un tai var atbilstoši uzlikt nodokļus.

2. Ja Līgumslēdzēja Valsts iekļauj šīs valsts uzņēmuma peļņā un attiecīgi uzliek nodokļus tai peļņai, attiecībā uz kuru otrā valstī otras Līgumslēdzējas Valsts uzņēmumam ir uzlikts nodoklis, un šī iekļautā peļņa ir tāda peļņa, kuru būtu guvis pirmās Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums, ja attiecības starp šiem diviem uzņēmumiem būtu bijušas tādas, kādas pastāvētu starp diviem neatkarīgiem uzņēmumiem, tad otra valsts veic atbilstošas korekcijas attiecībā uz nodokļa lielumu, kāds tiek uzlikts šai peļņai otrā valstī. Nosakot šīs korekcijas, ņem vērā citus šīs Konvencijas noteikumus un, ja nepieciešams, rīko Līgumslēdzēju Valstu kompetento iestāžu konsultācijas.

10.pants DIVIDENDES

1. Dividendēm, ko sabiedrība – Līgumslēdzējas Valsts rezidents, izmaksā otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Tomēr šīm dividendēm var uzlikt nodokļus arī atbilstoši attiecīgās valsts normatīvajiem aktiem tajā Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir sabiedrība, kas izmaksā dividendes, bet, ja šo dividenžu patiesā labuma guvējs ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, nodoklis nedrīkst pārsniegt:

- a) 5 procentus no dividenžu kopapjoma, ja dividenžu patiesā labuma guvējs ir sabiedrība (kas nav personālsabiedrība), kura tieši pārvalda vismaz 10 procentus tās sabiedrības kapitāla, kura izmaksā dividendes;
- b) 10 procentus no dividenžu kopapjoma visos pārējos gadījumos.

Šīs daļas noteikumi neietekmē nodokļu uzlikšanu sabiedrības peļņai, no kuras izmaksā dividendes.

3. Termins „dividendes” šajā pantā nozīmē ienākumu no akcijām vai citām no parādu saistībām neizrietošām tiesībām piedalīties sabiedrības peļņas sadalē, kā arī ienākumu no citām korporatīvajām tiesībām un citu ienākumu, uz ko saskaņā ar tās valsts normatīvajiem aktiem, kuras rezidents ir sabiedrība, kas veic peļņas sadali, attiecas tāds pats nodokļu uzlikšanas režīms kā uz ienākumu no akcijām.

4. 1. un 2.daļas noteikumus nepiemēro, ja dividenžu patiesā labuma guvējs, kurš ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir dividendes izmaksājošā sabiedrība, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, vai arī sniedz neatkarīgus individuālos pakalpojumus šajā otrā valstī, izmantojot tajā izvietoto pastāvīgo bāzi, un ja līdźdalība, par kuru tiek izmaksātas dividendes, ir faktiski saistīta ar šo pastāvīgo pārstāvniecību vai pastāvīgo bāzi. Šajā gadījumā atkarībā no apstākļiem piemēro 7. vai 14.panta noteikumus.

5. Ja sabiedrība – Līgumslēdzējas Valsts rezidents, gūst peļņu vai ienākumu otrā Līgumslēdzējā Valstī, šī otra valsts nedrīkst nedz uzlikt jebkādas nodokļus šīs sabiedrības izmaksātajām dividendēm, izņemot, ja dividendes tiek izmaksātas otras valsts rezidentam vai ja līdźdalība, par kuru tiek izmaksātas dividendes, ir faktiski saistīta ar pastāvīgo pārstāvniecību vai pastāvīgo bāzi šajā otrā valstī; nedz arī uzlikt nodokli sabiedrības nesadalītajai peļņai pat tad, ja izmaksātās dividendes vai nesadalītā peļņa pilnīgi vai daļēji sastāv no otrā valstī gūtās peļņas vai ienākuma.

11.pants PROCENTI

1. Procentiem, kas rodas Līgumslēdzējā Valstī un tiek izmaksāti otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Tomēr šiem procentiem var uzlikt nodokļus arī atbilstoši attiecīgās valsts normatīvajiem aktiem tajā Līgumslēdzējā Valstī, kurā tie rodas, bet, ja šo procentu patiesā labuma guvējs ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, tad nodoklis nedrīkst pārsniegt:

- a) 5 procentus no procentu kopapjoma, kas tiek maksāti bankām un ko izmaksā bankas;
- b) 10 procentus no procentu kopapjoma visos pārējos gadījumos.

3. Neatkarīgi no 2.daļas noteikumiem, 1.daļā minētajiem procentiem tiek uzlikti nodokļi tikai tajā Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir patiesā labuma guvējs, ja:

- a) patiesā labuma guvējs ir Līgumslēdzēja Valsts, tās politiski administratīvā vienība vai pašvaldība, vai Līgumslēdzējas Valsts centrālā banka;
- b) procentus izmaksā jebkura no a) punktā minētajām vienībām;
- c) patiesā labuma guvējs ir atzīts pensiju fonds ar noteikumu, ka tā ienākums kopumā ir atbrīvots no nodokļiem šajā valstī;
- d) procenti rodas Latvijā un tiek maksāti par Meksikas Bankas (*Banco de México*), Nacionālās ārējās tirdzniecības bankas (*Banco Nacional de Comercio Exterior, S.N.C.*), Nacionālās finanšu institūcijas (*Nacional Financiera, S.N.C.*) vai Nacionālās sabiedrisko darbu un pakalpojumu bankas (*Banco Nacional de Obras y Servicios Públicos, S.N.C.*), vai jebkuras citas institūcijas, par kuru laika gaitā varētu tikt panākta vienošanās starp Līgumslēdzēju Valstu kompetentajām iestādēm, izsniegtajiem, garantētajiem vai apdrošinātajiem aizdevumiem; vai
- e) procenti rodas Meksikā un tiek maksāti par Latvijas Bankas, Latvijas Hipotēku un zemes bankas, vai jebkuras citas institūcijas, par kuru laika gaitā varētu tikt panākta vienošanās starp Līgumslēdzēju Valstu kompetentajām iestādēm, izsniegtajiem, garantētajiem vai apdrošinātajiem aizdevumiem.

4. Šajā pantā termins „procenti” nozīmē ienākumu no jebkāda veida parāda prasībām neatkarīgi no tā, vai tās ir vai nav nodrošinātas ar hipotēku un vai tām ir vai nav tiesības piedalīties parādnieka peļņas sadalē, un it īpaši ienākumu no valdības vērtspapīriem un ienākumu no obligācijām vai parādzīmēm, tajā skaitā prēmijas un balvas, kas piederīgas šiem vērtspapīriem, obligācijām vai parādzīmēm, kā arī jebkādu citu ienākumu, kas Līgumslēdzējas Valsts, kurā ienākums rodas, normatīvajos aktos tiek uzskatīts par ienākumu no naudas aizdošanas. Termins „procenti” neietver jebkādu ienākumu, kas saskaņā ar 10.panta 3.daļas noteikumiem tiek uzskatīts par dividendēm.

5. 1., 2. un 3.daļas noteikumi netiek piemēroti, ja procentu patiesā labuma guvējs, kas ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, kurā šie procenti rodas, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, vai arī sniedz neatkarīgus individuālos pakalpojumus šajā otrā valstī, izmantojot tajā izvietoto pastāvīgo bāzi, un parāda prasības, uz kuru pamata tiek maksāti procenti, ir faktiski saistītas ar šo pastāvīgo pārstāvniecību vai pastāvīgo bāzi. Šajā gadījumā atkarībā no apstākļiem piemēro 7. vai 14.panta noteikumus.

6. Ja procentu maksātājs ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, tiek uzskatīts, ka procenti rodas šajā valstī. Tomēr, ja persona, kura izmaksā procentus, neatkarīgi no tā, vai šī persona ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents vai nav, izmanto Līgumslēdzējā Valstī esošo pastāvīgo pārstāvniecību vai tur izvietoto pastāvīgo bāzi, sakarā ar korradušās parādu saistības, par kurām tiek maksāti procenti, un ja šos procentus izmaksā (sedz) pastāvīgā pārstāvniecība vai pastāvīgā bāze, tiek uzskatīts, ka šie procenti rodas tajā Līgumslēdzējā Valstī, kurā atrodas pastāvīgā pārstāvniecība vai pastāvīgā bāze.

7. Ja, pamatojoties uz īpašām attiecībām starp procentu maksātāju un procentu patiesā labuma guvēju vai starp viņiem abiem un kādu citu personu, procentu summa jebkādu iemeslu dēļ pārsniedz summu, par kādu būtu varējuši vienoties procentu maksātājs un procentu patiesā labuma guvējs, ja starp viņiem nebūtu minēto īpašo attiecību, tad šī panta noteikumi tiek piemēroti tikai attiecībā uz pēdējo minēto summu. Šādā gadījumā maksājumu daļai, kas pārsniedz šo summu, nodokļus uzliek atbilstoši katras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem, ņemot vērā šīs Konvencijas pārējos noteikumus.

12.pants AUTORATLĪDZĪBA

1. Autoratlīdzībai, kas rodas Līgumslēdzējā Valstī un ko izmaksā otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Tomēr šādai autoratlīdzībai var arī uzlikt nodokļus atbilstoši attiecīgās valsts normatīvajiem aktiem tajā Līgumslēdzējā Valstī, kurā tā rodas, bet, ja autoratlīdzības patiesā labuma guvējs ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, nodoklis nedrīkst pārsniegt 10 procentus no autoratlīdzības kopapjoma.

3. Termins „autoratlīdzība” šajā pantā nozīmē jebkāda veida maksājumus, ko saņem kā kompensāciju par:

- a) jebkura patenta, preču zīmes, dizaina vai parauga, plāna, slepenas formulas vai procesa izmantošanu vai par tiesībām to izmantot;
- b) jebkuras rūpnieciskās, komerciālās vai zinātniskās iekārtas izmantošanu vai par tiesībām to izmantot;
- c) informācijas attiecībā uz rūpniecisko, komerciālo vai zinātnisko pieredzi sniegšanu;
- d) jebkura literāra, mākslas vai zinātniska darba, tajā skaitā kinofilmu un filmu vai ierakstu televīzijas vai radio pārraidēs, izmantošanu vai par tiesībām to izmantot.

4. 1. un 2.daļas noteikumi netiek piemēroti, ja autoratlīdzības patiesā labuma guvējs, kas ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, kurā rodas autoratlīdzība, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, vai arī sniedz neatkarīgus individuālos pakalpojumus šajā otrā valstī, izmantojot tajā izvietoto pastāvīgo bāzi, un ja tiesības vai lapašums, par ko tiek maksāta autoratlīdzība, ir faktiski saistīti ar šo pastāvīgo pārstāvniecību vai pastāvīgo bāzi. Šajā gadījumā atkarībā no apstākļiem piemēro 7. vai 14.panta noteikumus.

5. Ja autoratlīdzības maksātājs ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, tiek uzskatīts, ka autoratlīdzība rodas šajā valstī. Tomēr, ja persona, kas izmaksā autoratlīdzību, neatkarīgi no tā, vai šī persona ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents vai nav, izmanto Līgumslēdzējā Valstī esošo pastāvīgo pārstāvniecību vai tur izvietoto pastāvīgo bāzi, sakarā ar ko radies pienākums izmaksāt autoratlīdzību, un ja šo autoratlīdzību izmaksā (sedz) šī pastāvīgā pārstāvniecība vai pastāvīgā bāze, tiek uzskatīts, ka autoratlīdzība rodas tajā valstī, kurā atrodas pastāvīgā pārstāvniecība vai pastāvīgā bāze.

6. Ja, pamatojoties uz īpašām attiecībām starp autoratlīdzības maksātāju un autoratlīdzības patiesā labuma guvēju vai starp viņiem abiem un kādu citu personu, autoratlīdzības summa jebkādu iemeslu dēļ pārsniedz summu, par kādu būtu varējuši vienoties maksātājs un patiesā labuma guvējs, ja starp viņiem nebūtu minēto īpašo attiecību, tad šī panta noteikumi tiek piemēroti tikai attiecībā uz pēdējo minēto summu. Šajā gadījumā maksājuma daļai, kas pārsniedz šo summu, tiek uzlikti nodokļi atbilstoši katras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem, ņemot vērā šīs Konvencijas pārējos noteikumus.

13.pants KAPITĀLA PIEAUGUMS

1. Kapitāla pieaugumam, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents gūst, atsavinot 6.pantā minēto otrā Līgumslēdzējā Valstī esošo nekustamo īpašumu, var uzlikt nodokļus šajā otrā Līgumslēdzējā Valstī.

2. Kapitāla pieaugumam, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents gūst, atsavinot akcijas vai pielīdzināmu līdzdalību, kas vairāk nekā 50 procentus no to vērtības tieši vai netieši gūst no otrā Līgumslēdzējā Valstī esošā nekustamā īpašuma, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

3. Papildus kapitāla pieaugumam, kam uzliek nodokļus saskaņā ar šī panta iepriekšējo daļu noteikumiem, kapitāla pieaugumam, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents gūst, atsavinot pamatkapitālu, līdzdalību vai citas tiesības uz uzņēmuma, kas ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, kapitālu, var uzlikt nodokļus šajā otrā Līgumslēdzējā Valstī. Tomēr nodoklis nedrīkst pārsniegt 20 procentus no apliekamā kapitāla pieauguma.

4. Kapitāla pieaugumam, kas gūts, atsavinot kustamo īpašumu, kas ir daļa no Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma pastāvīgās pārstāvniecības uzņēmējdarbības īpašuma otrā Līgumslēdzējā Valstī, vai atsavinot kustamo īpašumu, kas ir piederīgs Līgumslēdzējas Valsts rezidenta pastāvīgajai bāzei otrā Līgumslēdzējā Valstī, kas izveidota neatkarīgu individuālo pakalpojumu sniegšanai, tajā skaitā kapitāla pieaugumam no šādas pastāvīgās pārstāvniecības atsavināšanas (atsevišķi vai kopā ar visu uzņēmumu) vai šādas pastāvīgās bāzes atsavināšanas, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

5. Kapitāla pieaugumam, ko Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums, kas izmanto starptautiskajā satiksmē kuģus vai gaisa kuģus, gūst atsavinot starptautiskajā satiksmē izmantotus kuģus vai gaisa kuģus vai kustamo īpašumu, kas ir piederīgs šādu kuģu vai gaisa kuģu izmantošanai, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.

6. Kapitāla pieaugumam no jebkura tāda īpašuma atsavināšanas, kas nav minēts šī panta iepriekšējās daļās, tiek uzlikti nodokļi tikai tajā Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir šī īpašuma atsavinātājs.

7. Šī panta 3.daļas piemērošanai, kapitāla pieaugumam no sabiedrības, kas ir vienas Līgumslēdzējas Valsts rezidents, akciju atsavināšanas, tiek uzlikti nodokļi tikai otrā Līgumslēdzējā Valstī, ja akciju atsavināšana notiek starp vienas un tās pašas sabiedrību grupas dalībniekiem, tik lielā mērā, kādā atsavinātāja saņemtā atlīdzība sastāv no saņēmējas akcijām vai citām tiesībām uz saņēmējas kapitālu vai citas tādas sabiedrības akcijām vai citām tiesībām uz kapitālu, kurai tieši vai netieši pieder vismaz 80 procenti balsstiesību saņēmējā sabiedrībā un no tās vēribas, un kura ir vienas Līgumslēdzējas Valsts rezidents vai tādas valsts rezidents, ar kuru Meksikai ir plašs informācijas apmaiņas līgums, kas atbilst Administratīvo nodokļu noteikumu (*Resolución Miscelánea Fiscal*) 10.pielikumam, bet tikai tad, ja ir izpildīti sekojoši noteikumi:

- a) saņēmēja ir sabiedrība – vienas Līgumslēdzējas Valsts rezidents vai tādas valsts rezidents, ar kuru Meksikai ir plašs informācijas apmaiņas līgums, kas atbilst Administratīvo nodokļu noteikumu (*Resolución Miscelánea Fiscal*) 10.pielikumam;
- b) atsavinātājam vai saņēmējam pirms un tieši pēc nodošanas tieši vai netieši pieder vismaz 80 procenti balsstiesību otrā sabiedrībā un no tās vēribas, vai sabiedrībai, kas ir vienas Līgumslēdzējas Valsts rezidents vai tādas valsts rezidents, ar kuru Meksikai ir plašs informācijas apmaiņas līgums, kas atbilst Administratīvo nodokļu noteikumu (*Resolución Miscelánea Fiscal*) 10.pielikumam, tieši vai netieši pieder (izmantojot sabiedrības, kas ir vienas minētās valsts rezidenti) vismaz 80 procenti balsstiesību katrā no tām un no katras to vēribas; un

- c) nosakot kapitāla pieaugumu jebkuram vēlākām darbībām:
 - (i) akciju sākotnējā vērtība saņēmējam tiek noteikta balstoties uz vērtību, kāda bija atsavinātājam, to palielinot par jebkuru saņemto naudu vai citu atlīdzību, kas nav akcijas vai citas tiesības; vai
 - (ii) kapitāla pieaugums tiek noteikts izmantojot citu metodi, kas būtībā dod tādu pašu rezultātu.

Neatkarīgi no iepriekš minētā, ja tiek saņemta nauda vai cita atlīdzība, kas nav akcijas vai citas tiesības, kapitāla pieauguma summai (tikai tai saņemtajai naudas vai citas atlīdzības summai, kas nav akcijas vai citas tiesības) var uzlikt nodokļus tajā Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir atsavināto akciju sabiedrība.

14.pants

NEATKARĪGIE INDIVIDUĀLIE PAKALPOJUMI

1. Līgumslēdzējas Valsts rezidenta – fiziskās personas ienākumam, kas gūts, sniedzot profesionālus pakalpojumus vai veicot cita veida neatkarīgu darbību, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī, izņemot, ja šī persona savas darbības vajadzībām izmanto tai regulāri pieejamu pastāvīgo bāzi otrā Līgumslēdzējā Valstī. Ja tiek izmantota šāda pastāvīgā bāze, ienākumam var uzlikt nodokļus arī otrā valstī, bet tikai tik lielā mērā, kādā tas ir attiecināms uz šo pastāvīgo bāzi. Šī panta piemērošanai, ja Līgumslēdzējas Valsts rezidents – fiziskā persona uzturas otrā Līgumslēdzējā Valstī laika posmu vai laika posmus, kas kopumā pārsniedz 183 (simt astoņdesmit trīs) dienas jebkurā 12 (divpadsmit) mēnešu periodā, kas sākas vai beidzas attiecīgajā taksācijas gadā, tiek uzskatīts, ka šī persona izmanto tai regulāri pieejamu pastāvīgo bāzi otrā valstī, un ienākums, kas gūts par otrā valstī veiktajām iepriekšminētajām darbībām, tiek attiecināts uz šo pastāvīgo bāzi.

2. Termins „profesionālie pakalpojumi” īpaši ietver neatkarīgu zinātnisko, literāro, māksliniecisko, izglītojošo vai pedagoģisko darbību, kā arī ārsta, jurista, inženiera, arhitekta, zobārsta un grāmatveža neatkarīgu darbību.

15.pants**ATKARĪGIE INDIVIDUĀLIE PAKALPOJUMI**

1. Saskaņā ar 16., 18. un 19.panta noteikumiem darba algai, samaksai un citai līdzīga veida atlīdzībai, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents saņem par algotu darbu, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī, ja vien algotais darbs netiek veikts otrā Līgumslēdzējā Valstī. Ja algotais darbs tiek veikts otrā Līgumslēdzējā Valstī, par to saņemtajai atlīdzībai var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Neatkarīgi no 1.daļas noteikumiem, atlīdzībai, ko Līgumslēdzējas Valsts rezidents saņem par algotu darbu, kas tiek veikts otrā Līgumslēdzējā Valstī, tiek uzlikti nodokļi tikai pirmajā minētajā Līgumslēdzējā Valstī, ja:

- a) atlīdzības saņēmējs ir atradies otrā valstī laika posmu vai laika posmus, kas kopumā nepārsniedz 183 (simt astoņdesmit trīs) dienas jebkurā 12 (divpadsmit) mēnešu periodā, kas sākas vai beidzas attiecīgajā taksācijas gadā, un
- b) atlīdzību maksā darba devējs, kas nav otras valsts rezidents, vai cita persona tāda darba devēja vārdā, un
- c) atlīdzību neizmaksā (nesedz) pastāvīgā pārstāvniecība vai pastāvīgā bāze, ko darba devējs izmanto otrā valstī.

3. Neatkarīgi no šī panta iepriekšējiem noteikumiem, atlīdzībai, ko saņem par algotu darbu, kas tiek veikts uz Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma starptautiskajā satiksmē izmantota kuģa vai gaisa kuģa, var uzlikt nodokļus šajā valstī.

16.pants**DIREKTORU ATALGOJUMS**

Direktoru atalgojumam un citiem līdzīgiem maksājumiem, ko saņem Līgumslēdzējas Valsts rezidents kā direktoru padomes vai jebkuras citas līdzīgas institūcijas loceklis sabiedrībā, kas ir otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

17.pants**MĀKSLINIEKI UN SPORTISTI**

1. Neatkarīgi no 14. un 15.panta noteikumiem ienākumam, ko gūst Līgumslēdzējas Valsts rezidents kā izpildītājmākslinieks, piemēram, teātra, kino, radio vai televīzijas mākslinieks, vai mūziķis, vai arī kā sportists par savu individuālo darbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī. Ienākumam, ko gūst izpildītājmākslinieks vai sportists, kas ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, par šī rezidenta individuālo darbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, kas saistīta ar šī rezidenta kā izpildītājmākslinieka vai sportista reputāciju, var uzlikt nodokļus šajā otrā valstī.

2. Ja izpildītājmākslinieka vai sportista ienākums par viņa individuālo darbību attiecīgajā jomā tiek maksāts nevis pašam izpildītājmāksliniekam vai sportistam, bet citai personai, šādam ienākumam neatkarīgi no 7., 14. un 15.panta noteikumiem var uzlikt nodokļus tajā Līgumslēdzējā Valstī, kurā tiek veikta izpildītājmākslinieka vai sportista darbība.

3. 1. un 2.daļas noteikumi netiek piemēroti ienākumam, ko izpildītājmākslinieks vai sportists guvis par Līgumslēdzējā Valstī veiktu darbību, ja šis valsts apmeklējums pilnībā vai galvenokārt tiek finansēts no vienas vai abu Līgumslēdzēju Valstu vai pašvaldību publiskā finansējuma līdzekļiem. Šajā gadījumā ienākumam tiek uzlikti nodokļi tikai tajā Līgumslēdzējā Valstī, kuras rezidents ir izpildītājmākslinieks vai sportists.

18.pants**PENSIJAS**

1. Saskaņā ar 19.panta 2.daļas noteikumiem pensijai un citai līdzīgai atlīdzībai, ko saņem Līgumslēdzējas Valsts rezidents par iepriekš veikto algoto darbu, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.

2. Neatkarīgi no šī panta 1.daļas un 19.panta 2.daļas noteikumiem pensijai un citai līdzīgai atlīdzībai, kas tiek maksāta saskaņā ar Līgumslēdzēja Valsts sociālās apdrošināšanas sistēmu, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.

19.pants

VALSTS DIENESTS

1.
 - a) Darba algai, samaksai un citai līdzīgai atlīdzībai, kas nav pensija un ko fiziskajai personai izmaksā Līgumslēdzēja Valsts vai tās politiski administratīvā vienība vai pašvaldība par šai valstij vai vienībai, vai pašvaldībai sniegtajiem pakalpojumiem, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.
 - b) Tomēr šādai darba algai, samaksai un citai līdzīgai atlīdzībai tiek uzlikti nodokļi tikai otrā Līgumslēdzējā Valstī, ja pakalpojumi ir sniegti šajā valstī un šī fiziskā persona ir tāds šīs valsts rezidents, kas:
 - (i) ir šīs valsts piederīgais; vai
 - (ii) nav kļuvis par šīs valsts rezidentu tikai un vienīgi, lai sniegtu šos pakalpojumus.
2.
 - a) Neatkarīgi no 1.daļas noteikumiem pensijai un citai līdzīgai atlīdzībai, ko fiziskajai personai izmaksā Līgumslēdzēja Valsts vai tās politiski administratīvā vienība vai pašvaldība, vai kas tiek izmaksāta no to izveidotajiem fondiem par pakalpojumiem, ko šī persona sniegusi šai valstij vai vienībai vai pašvaldībai, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī.
 - b) Tomēr šādai pensijai un citai līdzīgai atlīdzībai tiek uzlikti nodokļi tikai otrā Līgumslēdzējā Valstī, ja šī fiziskā persona ir šīs valsts rezidents un valsts piederīgais.
3. 15., 16., 17. un 18.panta noteikumus piemēro darba algai, samaksai, pensijai un citai līdzīgai atlīdzībai, kuru izmaksā par pakalpojumiem, kas sniegti saistībā ar Līgumslēdzēja Valsts vai tās politiski administratīvās vienības vai pašvaldības veikto uzņēmējdarbību.

20.pants STUDENTI

Maksājumiem, ko uzturēšanās, studiju vai stažēšanās vajadzībām saņem students, māceklis vai stažieris, kurš ir vai tieši pirms ierašanās Līgumslēdzējā Valstī bija otras Līgumslēdzējas Valsts rezidents un kurš pirmajā minētajā valstī ir ieradies vienīgi studiju vai stažēšanās nolūkā, šajā valstī netiek uzlikti nodokļi, ja šādi maksājumi ir no avotiem, kas neatrodas šajā valstī.

21.pants CITI IENĀKUMI

1. Citiem Līgumslēdzējas Valsts rezidenta ienākumiem, kas nav atrunāti šīs Konvencijas iepriekšējos pantos, neatkarīgi no to rašanās vietas, tiek uzlikti nodokļi tikai šajā valstī. Tomēr šādiem citiem ienākumiem, kas rodas otrā Līgumslēdzējā Valstī, var uzlikt nodokļus arī šajā otrā valstī.

2. 1.daļas noteikumi netiek piemēroti ienākumam, kas nav ienākums no 6.panta 2.daļā definētā nekustamā īpašuma, ja šī ienākuma saņēmējs, kurš ir Līgumslēdzējas Valsts rezidents, veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzējā Valstī, izmantojot tur esošo pastāvīgo pārstāvniecību, vai sniedz neatkarīgus individuālos pakalpojumus šajā otrā valstī, izmantojot tur izvietoto pastāvīgo bāzi, un ja tiesības vai īpašums, par ko tiek saņemts šis ienākums, ir faktiski saistīti ar šo pastāvīgo pārstāvniecību vai pastāvīgo bāzi. Šajā gadījumā atkarībā no apstākļiem piemēro 7. vai 14.panta noteikumus.

22.pants NODOKĻU DUBULTĀS UZLIKŠANAS NOVĒRŠANA

1. Latvijā nodokļu dubultā uzlikšana tiek novērsta šādi:

- a) Ja Latvijas rezidents gūst ienākumu, kam saskaņā ar šo Konvenciju var uzlikt nodokļus Meksikā, tad, ja vien tās nacionālajos normatīvajos aktos netiek paredzēti labvēlīgāki noteikumi, Latvija atļauj samazināt šī rezidenta ienākuma nodokli par summu, kas ir vienāda ar Meksikā samaksāto ienākuma nodokli.

Šie samazinājumi tomēr nedrīkst pārsniegt tādu ienākuma nodokļa daļu, kāda ir aprēķināta Latvijā pirms šī samazinājuma piemērošanas un kas ir attiecināma uz ienākumu, kam var uzlikt nodokļus Meksikā.

- b) Lai piemērotu a) punktu, ja sabiedrība – Latvijas rezidents, saņem dividendes no sabiedrības – Meksikas rezidenta, kurā tai pieder vismaz 10 procenti akciju ar pilnām balsstiesībām, tad Meksikā samaksātajā nodoklī tiek ietverts ne tikai par dividendēm samaksātais nodoklis, bet arī atbilstošā daļa no nodokļa, kas samaksāts par sabiedrības peļņu, no kuras tika maksātas dividendes.

2. Saskaņā ar Meksikas normatīvo aktu noteikumiem un ievērojot to ierobežojumus, kas laika gaitā var tikt grozīti, negrozot to vispārējos principus, Meksika atļauj tās rezidentiem piemērot kredīta metodi attiecībā uz Meksikas nodokļiem:

- a) par Latvijā samaksāto nodokli no ienākuma, kas radies Latvijā, šai summai nepārsniedzot Meksikā maksājamo nodokli par šādu ienākumu; un
- b) sabiedrības, kurai pieder vismaz 10 procenti akciju sabiedrībā, kas ir Latvijas rezidents, un no kuras pirmā minētā sabiedrība saņem dividendes, gadījumā par izmaksātājas sabiedrības Latvijā samaksāto nodokli par peļņas daļu, no kuras tika maksātas dividendes.

3. Ja saskaņā ar jebkuru no šīs Konvencijas noteikumiem Līgumslēdzējas Valsts rezidenta gūtais ienākums ir atbrīvots no nodokļiem šajā valstī, tad aprēķinot nodokļa summu par šī rezidenta pārējo ienākumu, šī valsts var ņemt vērā atbrīvoto ienākumu.

23.pants**DISKRIMINĀCIJAS NEPIELAUŠANA**

1. Uz Līgumslēdzējas Valsts piederīgajiem, otrā Līgumslēdzējā Valstī nav attiecināma nodokļu uzlikšana vai ar to saistītās prasības, kas ir citādākas vai apgrūtinošākas nekā nodokļu uzlikšana vai ar to saistītās prasības, kuras tādos pašos apstākļos, jo īpaši sakarā ar rezidenci, attiecas vai var tikt attiecinātas uz šīs otras valsts piederīgajiem. Šis noteikums neatkarīgi no 1.panta noteikumiem attiecas arī uz personām, kuras nav vienas vai abu Līgumslēdzēju Valstu rezidenti.
2. Uz bezvalstniekiem – Līgumslēdzējas Valsts rezidentiem nevienā no Līgumslēdzējām Valstīm neattiecas nodokļu uzlikšana vai ar to saistītās prasības, kas ir citādākas vai apgrūtinošākas nekā nodokļu uzlikšana vai ar to saistītās prasības, kuras tādos pašos apstākļos, jo īpaši sakarā ar rezidenci, attiecas vai var tikt attiecinātas uz attiecīgās valsts piederīgajiem.
3. Nodokļu uzlikšana Līgumslēdzējas Valsts uzņēmuma pastāvīgajai pārstāvniecībai otrā Līgumslēdzējā Valstī nevar būt nelabvēlīgāka nekā nodokļu uzlikšana šīs otras valsts uzņēmumiem, kas veic tādu pašu darbību. Šo noteikumu nedrīkst iztulkot tā, ka tas uzliek Līgumslēdzējai Valstij pienākumu piešķirt otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentiem jebkādu personisku atvieglojumu, atlaidi un samazinājumu attiecībā uz nodokļu uzlikšanu, kādus šī valsts piešķir tās rezidentiem, ņemot vērā viņu civilstāvokli vai ģimenes saistības.
4. Izņemot gadījumus, kad piemērojami 9.panta 1.daļas, 11.panta 7.daļas vai 12.panta 6.daļas noteikumi, procenti, autoratlīdzība un citi maksājumi, ko Līgumslēdzējas Valsts uzņēmums izmaksā otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentam, nosakot šī uzņēmuma ar nodokli apliekamo peļņu, ir jāatskaita pēc tādiem pašiem noteikumiem kā tad, ja tie tiktu izmaksāti pirmās minētās valsts rezidentam.

5. Līgumslēdzējas Valsts uzņēmumus, kuru kapitāls pilnīgi vai daļēji, tieši vai netieši pieder vienam vai vairākiem otras Līgumslēdzējas Valsts rezidentiem vai to tieši vai netieši kontrolē minētie rezidenti, pirmajā minētajā valstī nevar pakļaut jebkādai nodokļu uzlikšanai vai jebkādām ar to saistītām prasībām, kas atšķiras no nodokļu uzlikšanas un ar to saistītām prasībām, kurām tiek vai var tikt pakļauti līdzīgi pirmās minētās valsts uzņēmumi, vai kuras ir apgrūtinošākas par tām.

6. Šī panta noteikumi neatkarīgi no 2.panta noteikumiem attiecas uz visu veidu un nosaukumu nodokļiem.

24.pants

SAVSTARPĒJAS SASKAŅOŠANAS PROCEDŪRA

1. Ja persona uzskata, ka vienas vai abu Līgumslēdzēju Valstu rīcība attiecībā uz šo personu izraisa vai izraisīs nodokļu uzlikšanu, kas neatbilst šīs Konvencijas noteikumiem, šī persona var neatkarīgi no šo valstu nacionālajos normatīvajos aktos paredzētajiem tiesiskajiem līdzekļiem iesniegt sūdzību izskatīšanai tās Līgumslēdzējas Valsts kompetentajai iestādei, kuras rezidents ir šī persona, vai arī, ja sūdzība attiecas uz 23.panta 1.daļu – tās Līgumslēdzējas Valsts kompetentajai iestādei, kuras valsts piederīgais ir šī persona. Sūdzība iesniedzama izskatīšanai 3 (triju) gadu laikā pēc pirmā paziņojuma par rīcību, kas izraisījusi šīs Konvencijas noteikumiem neatbilstošu nodokļu uzlikšanu.

2. Ja kompetentā iestāde sūdzību uzskata par pamatotu un pati nespēj panākt apmierinošu risinājumu, tā cenšas savstarpēji vienoties ar otras Līgumslēdzējas Valsts kompetento iestādi, lai novērstu šai Konvencijai neatbilstošu nodokļu uzlikšanu, ar nosacījumu, ka otras Līgumslēdzējas valsts kompetentajai iestādei par šo lietu ir paziņots 4,5 (četrus ar pusi) gadu laikā no samaksas vai deklarācijas aizpildīšanas datuma šajā otrā valstī, izvēloties vēlāko datumu. Šajā gadījumā, jebkura panāktā vienošanās ir jāizpilda 10 (desmit) gadu laikā no samaksas vai deklarācijas aizpildīšanas datuma šajā otrā valstī, izvēloties vēlāko datumu, vai arī ilgākā periodā, ja to atļauj otras valsts nacionālie normatīvie akti.

3. Līgumslēdzēju Valstu kompetentajām iestādēm ir jācenšas savstarpējas vienošanās ceļā atrisināt jebkurus sarežģījumus vai novērst šaubas, kas var rasties, interpretējot vai piemērojot šo Konvenciju. Tās var arī savstarpēji konsultēties, lai novērstu nodokļu dubulto uzlikšanu šajā Konvencijā neparedzētos gadījumos.

4. Lai panāktu vienošanos iepriekšējās daļās minētajos jautājumos, Līgumslēdzēju Valstu kompetentās iestādes var tieši sazināties viena ar otru.

25.pants

INFORMĀCIJAS APMAIŅA

1. Līgumslēdzēju Valstu kompetentām iestādēm ir jāveic informācijas apmaiņa, kas ir paredzami svarīga šīs Konvencijas noteikumu izpildīšanai vai nacionālo normatīvo aktu administrēšanai vai prasību izpildei attiecībā uz visu veidu un nosaukumu nodokļiem, kas uzlikti Līgumslēdzēja Valsts, tās politiski administratīvās vienības vai pašvaldības labā, tiktāl, ciktāl šāda nodokļu uzlikšana nav pretrunā ar Konvenciju. Konvencijas 1. un 2.pants neierobežo informācijas apmaiņu. Jebkura informācija, ko saņem Līgumslēdzēja Valsts, ir jāuzskata par tikpat slepenu kā informācija, kas tiek iegūta saskaņā ar šīs valsts normatīvajiem aktiem un var tikt izpausta tikai tām personām vai institūcijām (tajā skaitā tiesām un administratīvajām iestādēm), kas ir iesaistītas pirmajā teikumā minēto nodokļu aprēķināšanā vai iekasēšanā, piespiedu līdzekļu lietošanā vai lietu iztiesāšanā, apelāciju izskatīšanā attiecībā uz pirmajā teikumā minētajiem nodokļiem vai iepriekšminētā uzraudzībā. Šīm personām vai institūcijām šī informācija jāizmanto vienīgi iepriekšminētajos nolūkos. Tās drīkst izpaust šo informāciju atklātās tiesas sēdēs vai tiesas nolēmumos.

2. Nekādā gadījumā 1.daļas noteikumus nedrīkst izskaidrot tādējādi, ka tie uzliktu Līgumslēdzējai Valstij pienākumu:

- a) veikt administratīvos pasākumus, kas neatbilst vienas vai otras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem un administratīvajai praksei;
- b) sniegt informāciju, kas nav pieejama saskaņā ar vienas vai otras Līgumslēdzējas Valsts normatīvajiem aktiem vai parasti piemērojamo administratīvo praksi;
- c) sniegt informāciju, kas var atklāt jebkuru tirdzniecības, uzņēmējdarbības, rūpniecisko, komerciālo vai profesionālo noslēpumu vai darījuma procesu, vai arī sniegt informāciju, kuras izpaušana būtu pretrunā ar sabiedrisko kārtību (*ordre public*).

26.pants

DIPLOMATISKO MISIJU UN KONSULĀRO PĀRSTĀVniecību PERSONĀLS

Nekas šajā Konvencijā neietekmē diplomātisko misiju vai konsulāro pārstāvniecību personāla fiskālās privilēģijas, kuras tam piemērojamas saskaņā ar starptautisko tiesību vispārējiem noteikumiem vai īpašu nolīgumu noteikumiem.

27.pants

STĀŠANĀS SPĒKĀ

1. Katra Līgumslēdzēja Valsts pa diplomātiskajiem kanāliem informē otru par to, ka ir izpildītas tās normatīvajos aktos noteiktās procedūras, lai šī Konvencija stātos spēkā.

2. Šī Konvencija stājas spēkā trīsdesmitajā dienā pēc pēdējā minētā paziņojuma datuma, kas ir minēts 1.daļā, un tās noteikumi abās Līgumslēdzējās Valstīs tiek piemēroti:

- a) attiecībā uz nodokļiem, ko ietur ienākuma izmaksas brīdī – ienākumam, kas gūts janvāra pirmajā dienā vai pēc tās, kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā šī Konvencija stājas spēkā;
- b) attiecībā uz pārējiem nodokļiem, kas maksājami par jebkuru taksācijas gadu, kas sākas janvāra pirmajā dienā vai pēc tās, kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā šī Konvencija stājas spēkā.

28.pants
DARBĪBAS IZBEIGŠANA

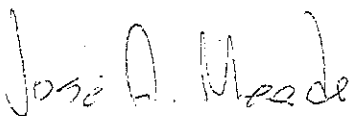
Šī Konvencija ir spēkā tik ilgi, kamēr viena Līgumslēdzēja Valsts tās darbību izbeidz. Katra Līgumslēdzēja Valsts var izbeigt šīs Konvencijas darbību, paejot piecu gadu periodam pēc Konvencijas stāšanās spēkā datuma, pa diplomātiskajiem kanāliem iesniedzot rakstisku paziņojumu par izbeigšanu vismaz 6 (sešus) mēnešus pirms jebkura kalendārā gada beigām. Šajā gadījumā Konvencijas darbība abās Līgumslēdzējās Valstīs tiek izbeigta:

- a) attiecībā uz nodokļiem, ko ietur ienākuma izmaksas brīdī – ienākumam, kas gūts janvāra pirmajā dienā vai pēc tās, kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā ir iesniegts paziņojums;
- b) attiecībā uz pārējiem nodokļiem, kas maksājami par jebkuru taksācijas gadu, kas sākas janvāra pirmajā dienā vai pēc tās, kalendārajā gadā, kas seko gadam, kurā ir iesniegts paziņojums.

To apliecinot, būdami pienācīgi pilnvaroti, šo Konvenciju ir parakstījuši.

Sastādīta Vašingtonā, Kolumbijas apgabalā, divos eksemplāros divi tūkstoši divpadsmitā gada divdesmitajā aprīlī, spāņu, latviešu un angļu valodā, visi teksti ir vienlīdz autentiski. Atšķirīgas interpretācijas gadījumā noteicošais ir teksts angļu valodā.

**Meksikas Savienoto Valstu
valdības vārdā**

José Antonio Meade Kuribreña
Finanšu un valsts aizdevumu
ministrs

**Latvijas Republikas
valdības vārdā**

Andris Vilks
Finanšu ministrs

PROTOKOLS

Meksikas Savienoto Valstu valdības un Latvijas Republikas valdības konvencijas par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu attiecībā uz ienākuma nodokļiem (turpmāk – Konvencija) parakstīšanas brīdī puses ir vienojušās, ka tālāk minētie noteikumi ir Konvencijas neatņemama sastāvdaļa:

I. Attiecībā uz 6.pantu:

1. Tiek saprasts, ka termins „nekustamais īpašums” ietver jebkuru iespēju vai līdzīgas tiesības iegūt nekustamo īpašumu.

2. Tiek saprasts, ka gadījumā, ja sabiedrības akciju vai citu korporatīvo tiesību īpašumtiesības dod šo akciju vai korporatīvo tiesību īpašniekam tiesības uz sabiedrības turējumā esoša nekustamā īpašuma izmantošanu, tad ienākumam no šo tiesību tiešas izmantošanas, izīrēšanas vai izmantošanas citā veidā var uzlikt nodokļus tajā Līgumslēdzējā Valstī, kurā atrodas nekustamais īpašums.

II. Attiecībā uz 11.pantu:

Piemērojot 11.panta 6.daļu, ja aizdevums ir radies no galvenā uzņēmuma un attiecīgā summa attiecas uz vairākām pastāvīgajām pārstāvniecībām, kas atrodas dažādās valstīs, tad tiek uzskatīts, ka procenti rodas tajā Līgumslēdzējā Valstī, kurā atrodas pastāvīgā pārstāvniecība, bet tikai tādi procentu maksājumi, kurus izmaksā (sedz) šī pastāvīgā pārstāvniecība.

III. Attiecībā uz 12.pantu:

Piemērojot 12.panta 5.daļas noteikumus, ja pienākums maksāt autoratlīdzību ir noslēgts ar galveno uzņēmumu un attiecīgā summa attiecas uz vairākām pastāvīgajām pārstāvniecībām, kas atrodas dažādās valstīs, tad tiek uzskatīts, ka autoratlīdzība rodas tajā Līgumslēdzējā Valstī, kurā atrodas pastāvīgā pārstāvniecība, bet tikai tādi autoratlīdzības maksājumi, kurus izmaksā (sedz) šī pastāvīgā pārstāvniecība.

IV. Attiecībā uz 12. un 13.pantu:

Tiek saprasts, ka maksājumi, ko gūst no jebkuru 12.panta 3.daļā minēto tiesību vai īpašuma atsavināšanas, ir uzskatāmi par autoratlīdzību un apliekami saskaņā ar minēto pantu, ja vien maksājumi netiek veikti pēc pušu pilnīgi un galīgi nolīgtas cenas atsavināšanas datumā, bet ir atkarīgi no minēto tiesību vai īpašuma faktiskā ražīguma vai lietošanas.

V. Attiecībā uz 14.pantu:

14.panta 1.daļa attiecas arī uz ienākumu, ko sabiedrība – Līgumslēdzējas Valsts rezidents gūst sniedzot profesionālus pakalpojumus, izmantojot otrā Līgumslēdzējā Valstī izvietoto pastāvīgo bāzi.

VI. Attiecībā uz 24.pantu:

Neatkarīgi no visiem citiem līgumiem, kuru puses ir Līgumslēdzējas Valstis, jebkuri nodokļu jautājumi saistībā ar 2.pantā minētajiem nodokļiem, ieskaitot strīdus par šīs Konvencijas piemērošanu, starp Līgumslēdzējām Valstīm tiek izšķirti tikai saskaņā ar šo pantu, ja vien kompetentās iestādes nav vienojušās citādi.

VII. Attiecībā uz 25.pantu:

Ja Līgumslēdzēja Valsts saskaņā ar šo pantu pieprasa sniegt informāciju, otrai Līgumslēdzējai Valstij ir jāizmanto tās informācijas apkopošanas pasākumi, lai iegūtu pieprasīto informāciju, pat ja tiek uzskatīts, ka pieprasītā informācija otrai valstij nebūtu nepieciešama savām nodokļu uzlikšanas vajadzībām. Pirmajā teikumā minētais pienākums attiecas uz 2.daļas ierobežojumiem, bet nekādā gadījumā šos ierobežojumus nedrīkst izskaidrot tādējādi, ka tie Līgumslēdzējai Valstij atļauj atteikties sniegt informāciju vienīgi tāpēc, ka tai nav nacionālās intereses attiecībā uz šo informāciju.

Nekādā gadījumā 2.daļas noteikumus nedrīkst izskaidrot tādējādi, ka tie Līgumslēdzējai Valstij atļautu atteikties sniegt informāciju vienīgi tāpēc, ka informācijas turētāja ir banka, cita finanšu institūcija, tās pārstāvis vai persona, kura darbojas uz pilnvarojuma vai uzticības pamata, vai tādēļ, ka tas saistīts ar īpašumtiesībām otrā personā.

VIII. Attiecībā uz terminu „pastāvīgā bāze”:

Tiek saprasts, ka, Meksikas nodokļu uzlikšanas nolūkā, pastāvīgā bāze tiks noteikta saskaņā ar principiem, kas tiek izmantoti pastāvīgās pārstāvniecības noteikšanai.

IX. Vispārīgi:

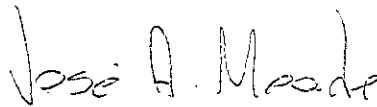
1. Tiek saprasts, ka Līgumslēdzējām Valstīm Konvencijas noteikumus ir jācenšas piemērot saskaņā ar Ienākumu un kapitāla nodokļu paraugkonvencijas pantu komentāriem, kurus laika gaitā ir izstrādājusi ESAO Fiskālo lietu komiteja, ciktāl Konvencijā ietvertie noteikumi atbilst šajā paraugkonvencijā ietvertajiem.

2. Šīs Konvencijas atvieglojumi nav piemērojami sabiedrībām vai citām personām, kas piemērojot īpašu režīmu saskaņā ar vienas no Līgumslēdzēju Valstu normatīvajiem aktiem vai administratīvo praksi ir pilnīgi vai daļēji ir atbrīvotas no nodokļu maksāšanas. Šo noteikumu pirmajā teikumā minētais īpašais režīms par tādu tiks uzskatīts tikai tad, kad par to savstarpējas saskaņošanas ceļā vienosies valstu kompetentās iestādes.

To apliecinot, būdami pienācīgi pilnvaroti, šo Protokolu ir parakstījuši.

Sastādīts Vašingtonā, Kolumbijas apgabalā, divos eksemplāros divi tūkstoši divpadsmitā gada divdesmitajā aprīlī, spāņu, latviešu un angļu valodā, visi teksti ir vienlīdz autentiski. Atšķirīgas interpretācijas gadījumā noteicošais ir teksts angļu valodā.

**Meksikas Savienoto Valstu
valdības vārdā**

**José Antonio Meade Kuribreña
Finanšu un valsts aizdevumu
ministrs**

**Latvijas Republikas
valdības vārdā**

**Andris Vilks
Finanšu ministrs**